

Davutoğlu'nun sınav alanı: Kürt Sorunu...

Davutoğlu'nun bir siyasal figür olarak belirginleşmesinde temel etmenlerden birisi de, Ortadoğu politikası ile iç içe bağlar taşıyan Kürt ulusal sorunudur. Davutoğlu bunu ilk konuşmasında ortaya koymuş, "AKP iktidarlarının en büyük başarısı, bütün bir ülkeyi tek bir yürek haline getirmiş olmasıdır. Çözüm

sürecini başarıya ulaştırana kadar bize uyku haramdır" demiştir.

Ortadoğu açısından emperyalizmin yönetememe krizinden çıkış yolu olarak dengelerin baştan dizaynına gidilirken, Kürt sorunu çerçevesinde TC'nin atacağı her adımın da diğer ayağının dış siyasette olduğu görülmelidir. **Analiz 08**

ABD'de sınıf savaşları ve Ferguson

Ferguson vahşetinin tarih tarafından yutulması ve bağırsaklarında sonuçlanmasını istemiyoruz. Durumu, sistemin ırkçılık çerçevesindeki yeni bir pratiği olarak görmemeliyiz. **Aksine gerçekliğin kendisi SINIF SAVAŞIDIR.**

Sadece ırk kavramında merkezileşmek, Michael Brown'un ölü-

münün -ya da bu ay içinde ABD'de polis tarafından vurulan üç silahsız siyahi meselesinde tartışılması polisin gerekçelendirmesine katkı sunacaktır. Sonra beyazların siyahlara karşı ırkçılığı olduğu kadar siyahların da beyazlara karşı ırkçılığının olup olmadığını tartışacağız. **Çeviri 13**

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 04

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

4-10 Eylül 2014

Göğün Yarısı

Erkek egemenliğine karşı...

Sayfa 07

Gündem

İkinci "Yeni" Türkiye

Sayfa 03

Pusulâ

Yaşamın akışını yakalamak!

Sayfa 11

Özgür Gelecek'ten

Bazılarını saltanat heyecanı sarmış!

Merhaba,

Ülkenin dört bir yanından halkımız yardım kampanyaları aracılığıyla IŞİD teröründen kaçan Êzidîlerle dayanışıyor. Biz de 2. sayımızla başlattığımız gazetemizin gelirlerini Êzidî halkına gönderme çalışmalarımıza devam ediyoruz. Diğer yandan da Êzidî halkının göç etmek zorunda kaldığı T. Kürdistan'ın çeşitli bölgelerine giden muhabirlerimiz aracılığıyla yaşananları aktarmaya çalışıyoruz. Konu ile ilgili yazı, söyleşi ve izlenimlere gazetemizin sayfalarından ulaşabilirsiniz.

Halkın gündemi IŞİD ve Şengal ile meşgulken, TC yeni restorasyonunun heyecanı içindeydi!

TRT'nin 30 kamerasıyla yerden ve gökten yapılan çekimlerle adeta tahta çıkan 1. Tayyip, sadrazamlığa getirdiği Davutoğlu ile birlikte bu 30 Ağustos'ta kendi "zafer bayramları"nı kutladılar! Konu ile ilgili makale ve analiz yazılarına da yer verdik bu sayımızda.

Yaşamın İhtiden 02

Keyfiyetin F Tipi; Nihat Konak dosyası

Denge Azad 06

Mêrdin'de Kürtçe öğretmenleri açlık grevinde

"Kürtçe konuşmazsam, Kürt olduğumu anlayamam!"

Söyleşi 12

Roboski'de Êzidîlerle buluşma!

"Hoş gelenler onlar değil miydi?"

Havadan ve karadan yapılan çekimlerle adeta yeni padişah tahta çıkar gibi R. T. Erdoğan'ın Çankaya'ya "çıkışı" 70 milyona izlettirildi. Ertesi gün ise Yeniçeri ordusundan TC ordusuna kadar resmi geçitin yapıldığı 30 Ağustos törenlerinde adeta AKP'li kliğin "zaferini" kutladı!

Onlar sahte "zaferlerle" sarhoş olurken, halk ise Êzidîlerle dayanışmak için ülkenin dört bir yanında kampanyalar düzenliyor. Bu sahtekarlıkların, şarlatanlıkların değil, Şengal örneğinde olduğu gibi halkların dayanışmasının yaşatacağını ve mücadele ile bu saldırıların alt edilebileceğini bir kez daha gördük.

Dayanışma yaşatır mücadeleye kazandırır!

Gazetemizin bu sayısının tüm gelirini dayanışma için

IŞİD teröründen kaçan Êzidîlere gönderiyoruz!

BÊ DENGÎ DIKUJE!

özgür gelecek

TKP/ML tutsağı kadınlardan Şengal ve Rojava açıklaması

H. Merkezi: Mektup yoluyla bize ulaşan TKP/ML dava tutsağı kadınlar “Kürt halkımızın acısını ve direnişini/isyanını da dört duvar arasında olsak da tüm benliğimizle hissedenler olarak başta kadınlar olmak üzere tam halkımızı aktif mücadeleye çağırıyoruz” dediler. Açıklama şöyle:

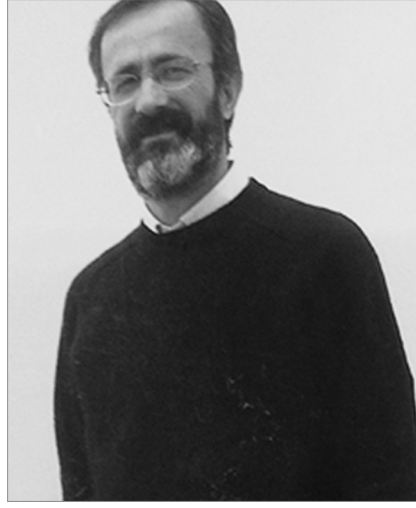
“Sınıflı toplumların başlangıcından bu yana tüm savaşlarda en korkunç saldırıları yaşayanlar, en büyük bedensel ve psikolojik talana maruz kalanlar, erkeklerin savaş ganimeti olarak görülen kadınlar olmuştur. Çok uzağa gitmeye gerek yok. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda yüz binlerce kadının şimdi Müslüman halkları küçümsemek için başımıza “kadın hakları savunucusu” kesilen, “çağdaş” emperyalist devletlerin askerleri için kaçırılıp kamplarda tutulduğu ve on binlercesinin akibetinin ne olduğunun hiçbir zaman öğrenilemediğini hatırlamamız yeter. Bu yüzden IŞİD çetelerinin diğer tüm talancı saldırgan erkek egemen yapılar gibi davrandığını bilerek ve emperyalistlerin de ikiyüzlülüğünü teşhir ederek Rojava ve Şengalli kadınlarımıza yönelik talancı saldırılara, kaçırılmalarına, tecavüze uğramalarına, satılmalarına ve her türlü hak gaspına karşı tüm benliğimiz ve devrimci duruşumuzla itiraz ettiğimizi açıklıyoruz. IŞİD çetelerinin saldırıları sonu binlerce Kürt kadınının akibetinin ne olduğu dahi bilinmemektedir. Binlerce kadın da çocukları ile birlikte yerinden yurdundan kopararak göç etmek zorunda kalmıştır!

Biz TKP/ML dava tutsağı kadınlar olarak en başta kadınlara sesleniyoruz; Kürt kadınları ile çocuklarına yönelik bu saldırılara karşı ses olmaya, TC-IŞİD işbirliğini teşhir etmeye, göç ettirilen kadın ve çocukların ihtiyaçları için kampanyalar düzenlemeye çağırıyoruz sizleri. Başta kadın ve çocuklar olmak üzere Kürt halkına yönelik bu saldırılara karşı durmanın en etkili yolunun mücadeleye aktif katılmak ve mücadelemizi ezilenlerin olduğu her yerde yükseltmektir. Şengal ve Rojavalı halkımızın ve direnişçilerin yanında yer almak günün acil görevidir. Kürt halkımızın acısını ve direnişini/isyanını da dört duvar arasında olsak da tüm benliğimizle hissedenler olarak başta kadınlar olmak üzere tam halkımızı aktif mücadeleye çağırıyoruz.”

Kadın tutsaklar Êzidilerle dayanışma içerisinde!

Bakırköy Kadın Hapishanesi'ndeki tutsaklar Şengal'de IŞİD tarafından zulme uğrayan Êzidilerle dayanışma içerisinde! **PKK/PAJK, MLKP, TKEP/L** ve TKP/ML dava tutsakları Êzidilere battaniye, kıyafet, nevresim gibi eşyaların yanı sıra stantlarda satılıp gelirlerinin bağışlanması amacıyla çeşitli el işlerini gönderdiler. Kadın tutsaklar ayrıca “Yüreğimiz Şengal dağlarında Rojava ovalarında...” dediler.

Keyfiyetin F Tipi; Nihat Konak dosyası!

Ülkemiz gerçeğinde devrimci iradeyi kontrol altına alma biçimi olarak ortaya çıkan F Tipi hapishaneler sorunu her gün bir hukuksuzluğa daha imza atıyor. Hapishane yönetimine tanınan neredeyse sınırsız yetkilerle birlikte tutsaklar ömür boyu zindanlarda tutulmak isteniyor. Hasta tutsakların tahliye edilmesine engel olmadan tutalım da keyfi kararlar verip itiraz dilekçelerini kaybederek tutsaklık sürelerini artırmak, pet bardağı amaç dışı kullanımını bahane etmek bu keyfi uygulamalardan birkaçıdır sadece. Yaşanan bunca keyfiyetten bir tanesi de şu anda Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutsak bulunan **Nihat Konak**'ın yaşadıkları.

Konak, 1998 yılından beri hapishanede. TKP/ML davasından yargılanan Konak, şartlı tahliye tarihi olan Aralık 2013'te serbest bırakılması gerekirken özgürlük hakkı idarenin keyfi tutumuna takılarak 2017 yılına kadar özgürlüğü gasp edilmiştir. Terörle Mücadele Yasası (TMY) ve İnfaz Yasası'nın ilgili maddelerince “iyi halli” olma şartı gerçekleşmediğinden hareketle tahliye tarihi Şubat 2017'ye ertelenmiş bulunmaktadır. Konak, hakkında verilmiş bulunan disiplin cezası kararına itiraz ettiği halde; bizzat idare aracılığıyla İnfaz Hâkimliği'ne gönderdiği itiraz dilekçesi, yine bizzat idare tarafından kaybedilerek, verilmiş bulunan cezanın kesinleşmesi sağlanmıştır.

Devrimci iradeyi teslim alamadılar!

Katliamlarla dolu ülke hapishane tarihinin son ve en büyük halkası olan 19 Aralık 2000 Hapishaneler Katliamı, inşa etmeyi amaçladığı sistemin dayatmalarıyla devam ediyor. Aradan geçen yıllara rağmen bugün hala katliamın gerçek sorumluları yargı önüne dahi çıkarılmamış değil. Sorumluların bir kısmı ise bugün devlet katında terfi almış halleriyle görevlerine devam etmekteyken göstermelik yargılamalar sadece piyonlara yöneltilmiş durumda.

Devlet şiddetinin en vahşi düzeyde sergilendiği katliamın asıl hedefinin devrimci iradeyi teslim almak, böylelikle devrim iddiasını ortadan kaldırmak olduğu açıkça ortadaydı. Tutsak-

lar üzerinde örgütlerin “baskısı” sona erdirmeye amacını sıklıkla işleyen devletin başvurduğu yöntem, toplu cinayeti televizyonlardan canlı yayımlamaktan başka bir şey değildi. Dışarıdan içeriye jandarma komutanı ve özel harekâtçıların yaptığı anons, tarafımızca apaçık olan amaçlarını ifşa etmekle kalmıyor, devletin devrimci irade karşısındaki korku ve aczini de gözler önüne seriyordu. Devlet dört duvar arasında tuttuğu tutsaklara şöyle sesleniyordu zira: “**Teslim olun!**”

Katliamla birlikte tutsaklar F Tipi hapishanelere yerleştirildiler. Ortada sadece bir katliam yoktu, kahramanca bir direniş ören devrimci tutsaklar vardı ve direniş can pahası bir mücadele düzeyinde sergilenmişti. Bugün de direniş devam ediyor, faşizm azgın ve topyekûn saldırısını şimdi daha sinsisi bir şekilde ama vazgeçmeden devam ettirmektedir. F Tipi hapishanelerle hayatımıza giren tecrit, hapishane idarelerinin asla münferit parantezinde değerlendirilemeyecek saldırı ve dayatmalarıyla katmerleşmektedir.

Bu keyfiyet ne ilk ne de son!

2008 yılında Nihat Konak bir kısım yoldaşlarıyla birlikte İran devletinin Kürt yurtsever devrimcilerini idam etmesini protesto etmek amacıyla iki günlük açlık grevi eylemi gerçekleştirmişti. Eylem üzerine idare tarafından verilen disiplin cezasının itiraz incelemesi aşamasında yapmış olduğu savunma, hapishane görevlilerine hakaret ve tehdit “suçu” kapsamında değerlendirilerek on günlük hücre hapsi cezası

verilmiştir. Bu cezaya karşı yapılan itiraz dilekçesi ise idare tarafından kaybedilmiştir.

İdarenin “infaz yakma” denilen bu eylemi münferit değildir. Üstelik Nihat Konak, infazı yakılan ilk tutsak olmadığı gibi uygulama Tekirdağ'da da sınırlı değildir. Zira idareye tanınmış geniş yetkilerle tam da böylesi bir eylemi gerçekleştirmesi görev olarak salık verilmiştir. Tutsaklık süresi içinde kesinleşen başkaca iki adet hücre hapsi cezası bulunan Konak'ın bu şekilde hücre hapsi cezası sayısı üçe çıkarılmış ve infazı yakılmış olmaktadır. İdarenin gayet bilinçli bu eylemiyle Konak'ın üç yıl daha hapishanede tutulması amaçlanmaktadır.

Aralık 2013'ten sonra Nihat Konak'ın içeride tutulduğu her an öncekilerden daha açık bir şekilde haksızcadır. Aralık 2013'ten sonraki hiçbir anın tek bir hukukî açıklaması, gerekçesi yoktur. Olan hukuk ise değiştirilmek/kaldırılmak zorundadır. İnfaz yakmalara son verilmelidir. Nihat Konak derhal serbest bırakılmalıdır.

Devlet, küçük ve birbirinden izole hücrelerle tutsakları bölen/bölmeye çalışan F sistemini, türlü baskı yöntemini de içeren biçimde hayata geçirmekle teslim alma sürecini nihayete erdirmenin hesabından vazgeçmiş değildir. Varlık koşulunun adeta teminatı olan teslim olmama iradesiyle devrimci tutsaklar bu hesabı şimdiye kadar boşa çıkardılar ve buna devam edeceklerdir. Ve içeriden verilen mücadelenin, dışarıda bulması gereken karşılık şimdi daha güçlü olmalıdır.

İstanbul: Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutsak bulunan **Nihat Konak**'a özgürlük istedi.

1998 yılından bu yana tutuklu bulunan ve geçtiğimiz Aralık ayında serbest bırakılması gerekirken hakkında açılan disiplin soruşturmaları nedeniyle tahliyesi 2017 yılına ertelenen Konak'ın durumuna ilişkin TMMOB Makine Mühendisleri Odası binasında basın toplantısı düzenlendi.

Toplantıya Konak'ın akrabaları, **PŞTA, HDP İstanbul Milletvekili Abdullah Levent Tüzel** ve sanatçı **Pınar Aydınlar** katıldı.

Toplantıda ilk olarak söz alan avukat **Gül Altay**, Konak'ın bir an önce tahliye edilmesini istedi.

İkinci olarak konuşan **Levent Tüzel** Türkiye'nin bu konuda karnezinin çok kötü olduğunu belirterek Nihat Konak'la aynı durumda olan diğer tutsakların dosyalarının yeniden gözden geçirilmesi için Adalet Bakanlığı'na başvuruda bulunacaklarını belirtti.

Son olarak PŞTA adına konuşan **Semiha Köz** Konak'ın tahliye edilmesi için Eylül'ün 15'ine kadar sürecek imza kampanyası başlatacaklarını ve farklı yerlerde stantlar açacaklarını söyledi.

Bugün "İslamcı faşist Erdoğanist" kadrolar tarafından ikinci "yeni Türkiye"nin temel hedefi, "paralel yapı" olarak kodlanan Gülen Cemaati olarak ifade ediliyorsa da; bizler tarihsel tecrübeyle çok iyi biliyoruz ki hem "eski", hem birinci hem de ikinci "yeni Türkiye"nin hedefinde esas olarak işçi sınıfı ve halk olacaktır.

Beklendiği üzere Cumhurbaşkanı (CB) R.T. Erdoğan, "emanet" Ahmet Davutoğlu'na teslim etti. Ama "havuz medyası"nın propagandasının aksine, Erdoğan'ın ipleri elinden bırakmayacağı açıktır. Bu durum hem Erdoğan'ın fitratına terstir hem de 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarında ortaya saçılanlar halen peşindedir. Bütün güçlü görünümüne rağmen, -ipleri elinden bıraktığı an- sonunun başlangıcını oluşturacağını bilincinde hareket etmektedir. Kendi kurtuluşunu "dava"ısıyla bütünleştirmekte ve yeni bir İstiklâl(s)âvâşından bahsetmektedir. 13 yıldır iktidarda olmasına rağmen ikinci kez bir "yeni Türkiye" retoriğine sarılmakta ve hedef olarak "paralel yapıyı" işaret etmektedir.

Bir önceki, "yeni Türkiye"yi Gülen Cemaati kadrolarıyla kurmuşlar, (Erdoğan: "Ne istedilerse verdik!") faşist Kemalist kadroları devlet aygıtında önemli oranda geriletmişler ve ön plana çıkan sivri uçları, Ergenekon, Balyoz gibi davalarla tasfiye etmişlerdi. Ne var ki Cemaat ile girdiği iktidar dalışında T. Erdoğan; Cemaat'in etkili "saray darbe"siyle sarsılmış, ancak devletin tüm yasalarını çiğneme pahasına da olsa güç bela paçayı kurtarmıştır. Erdoğan önce 30 Mart sonra da CB seçimleriyle birlikte soluklanma fırsatı bularak, bu kez ikinci bir "yeni Türkiye"nin inşasından bahseder olmuştur.

Bir önceki "yeni Türkiye"nin çöküşünden bahsederken, İslamcı söylemlerle yola çıkan kadroların devletleştikleri ve iktidarı ellerine geçirdiklerinde nasıl da birbirlerine düştüklerine işaret etmiş ve 17-25 Aralık'la ortaya saçılanların "yeni Türkiye"nin bittiğinin ilanı olduğunu vurgulamıştı. Ancak Erdoğan'ın ve kadrolarının bahsini ettiği "yeni Türkiye"nin çöküşünün başlangıcı **Gezi İsyanı**'dır. Gezi'de ortaya çıkan muhalefet, Erdoğan'ın sarsılmaz görünen iktidarının façasını bozmuş, bundan güç alan Cemaat, 17-25 operasyonlarıyla, Erdoğan'ı iktidardan uzaklaştırabileceğini hesap etmişti.

Kıscacası Cemaat de Gezi İsyanı'ndan yararlanmaya çalışmış ama "evdeki hesap çarşıya uymamış"tır. Erdoğan Cemaat'in saldırısını savuşturmak ve kendi saflarını tahkim etmek için, hiç ala-

İKİNCİ "YENİ" TÜRKİYE!

kası olmadığı halde Gezi'yle 17-25 Aralık operasyonlarını aynı "mihrak"ların işi (ve tabii ki faiz lobisi!) olarak propaganda ederek gayet başarılı biçimde kullanmıştır. Ama bu arada Gezi öncesi var olduğu iddia edilen "yeni Türkiye"de, AKP kadrolarıyla Gülen Cemaati'nin ortak iş tutup, elbirliğiyle "yeni Türkiye"yi kurdukları gerçeği de orta yerde durmaktadır. Ama artık Erdoğan'ın defaatle ifade ettiği üzere, "kardeşlik hukuku"yla "beraber yürünen yollar" da "eski Türkiye"ye ait olarak geride kalmıştır. Artık yeni "yeni Türkiye" vardır!

Bugün "İslamcı faşist Erdoğanist" kadrolar tarafından ikinci "yeni Türkiye"nin temel hedefi, "paralel yapı" olarak kodlanan Gülen Cemaati olarak ifade ediliyorsa da; bizler tarihsel tecrübeyle çok iyi biliyoruz ki hem "eski", hem birinci hem de ikinci "yeni Türkiye"nin hedefinde esas olarak işçi sınıfı ve halk olacaktır. Kuşkusuz ki devlet iktidarında, bürokraside "paralel yapı" olarak tanımlanan Gülen Cemaati'ne yönelik tasfiye operasyonlarına devam edilecektir. Ama bu operasyonlarda **tabana kadar inen** bir saldırıya başvurulmayacağı söylenebilir. Tabanın ikinci "yeni Türkiye"ye destek vermesini sağlamakla yetinilecektir. Ancak varlığı, işçi sınıfı ve halk düşmanlığı olan bir devletin, fitratına uygun olarak işçi sınıfı ve halka yönelik saldırısı tüm hızıyla sürecektir. Meclis açılır açılmaz "torba yasa" daki kanunlar "paralel" değil işçi sınıfı ve halkın, çalışma koşullarını ve yaşamını doğrudan etkileyecektir.

İki perdelik ortaoyunu: Kavukluyla pişekâr, padişahla sadrazam!

Yaşanan hiç kuşkusuz ki, Kemalist faşizmin kendisini "İslamcı faşizm" olarak yeniden üretmesidir. Bir restorasyondan bahsedilecekse olan budur. Bu anlamıyla halkımız açısından "eski" Kemalist Türkiye ile birinci ve ikinci "yeni Türkiye" arasında esasta bir fark olmayacaktır. İlla ki fark aranacaksa belki şu ileriye sürülebilir: Kemalist faşizme yönelik verilen iktidar mücadelesinde ya-

şananlar ve ortaya çıkan "yeni Türkiye", oyunun birinci perdesi olarak "trajedi"; Gezi İsyanı ve Cemaat ile kapışma sonrasında yaşananlar ve Erdoğan'ın CB seçilmesiyle yeniden ilan edilen "yeni Türkiye" ise oyunun ikinci perdesinde oynanan "komedi" olarak tanımlanabilir.

İkinci "yeni Türkiye" adına yapılanlara, edilenlere ve uygulamaya konulanlara şöyle kısa bir bakış bile bu gerçeği anlamamıza yeter. Anayasal hukuk devleti olduğu söylenen bir düzende, bir kişinin hem CB, hem Başbakan hem de AKP Genel Başkanı olması ya da Yargıtay üyelerine "haşhaşi" diye seslenebilmesi gibi daha birçok "gariplik" ancak ve ancak "komedi"yle açıklanabilir. Tabii bu "komedi"ye Davutoğlu gibi el attığı her iş başarısız olan birinin, "kurtarıcı" ve "yeni Türkiye'nin kurucusu" olarak önümüze konulmasını da eklemek gerekir.

El attığı her işi TC devleti açısından felakete çeviren birini, "kurtarıcı" ve "kurucu" olarak atamak ancak ikinci "yeni Türkiye"ye özgü bir karar olsa da; bir bütün olarak yaşananlar değerlendirildiğinde gayet anlaşılır bir hamledir. Hem iç hem de dışta çelişkilerin keskinliği beraberinde, bu türden adımların atılmasını, olmadık değerlendirmelerin yapılmasını getirmektedir. Çapsızlıkla birleşen tam bir akıl tutulmasıdır yaşananlar.

Şurası kesindir: Yukarıda da işaret ettik. Önümüzdeki süreçte de hem iç hem de dışta uygulanacak politikalarda baş aktör Erdoğan olmaya devam edecektir. Bu hem Erdoğan'ın fitratı hem de başta akçeli işler olmak üzere kazanmaya devam etmek istemesi ve elbette hakim sınıflar arasındaki klik çatışmasının amansızlığı nedeniyle ipleri elinden bırakmaması isteğiyle anlaşılır bir tavrıdır. Dolayısıyla Davutoğlu'nun bağımsız bir duruş içinde olacağı ("kukla olmaya çağ") tamamen propagandaya dönük bir spekülasyondur. Ancak ikinci "yeni Türkiye"nin "yeni Başbakan"ı Davutoğlu'nun hakkını vermek gerekir. Bir "hoca" olarak, Türkiye'nin bulunduğu bölgede büyük bir güce (emperyalizme)

dayanarak rol oynaması gerektiği stratejisini ortaya atmış biri olarak; şu anda bu stratejiyi hayata geçirmek görevini üstlenmiştir. O ufak bir değişiklik, "padişahının gücüne yaslanarak politika yapan sadrazam" rolüne soyunmuş olarak, bu "stratejik derinliği"ni hayata geçirmektedir. Davutoğlu halihazırda "makbul" bir sadrazamdır. Ancak onun "maktul" bir sadrazam olup olmayacağını, önümüzdeki süreçte başta Ortadoğu olmak üzere bölgemizde yaşanan gelişmeler ve tabii ki ülkemizde işçi sınıfı mücadelesi gösterecektir.

Ortaoyununun komikleri!

Erdoğan- A. Davutoğlu "ikilisi", ("biri uzun biri kısa", "biri reis biri hoca" gibi karışıklık üzerinden kurulan komedi oyunlarına benzer) başta olmak üzere yan rollerde rol alan iktidar oyuncularının sergileyeceği ortaoyunu; başta Ortadoğu olmak üzere bölge halklarının, Türkiye işçi sınıfı ve halkımızın gülmesine yol açmayacaktır. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Bu "ikili"nin baş rol aldığı Suriye oyununda, MİT turlarıyla (2000'i aşkın) kendisine muhalefet diyenlere neler taşıdığını, başta IŞİD çeteleri olmak üzere bu katil sürülerine her türlü destek verildiğini dünya alem bilmektedir.

Bu "ikili" başta olmak üzere TC devleti, Suriye'de dökülen her damla kandan sorumludur. Devletin izlediği politika sonucunda milyonlarca Suriyeli göç ettirilmiştir. Bugün Türkiye topraklarında oldukça kötü koşullarda yaşamak zorunda bırakılmışlardır. Bu "ikili"nin desteklediği IŞİD çeteleri önce Suriye Kürdistanı (Rojava) sonra da Irak'a saldırmış, başta Ezidi Kürtler olmak üzere bölgede binlerce insanın katledilmesine sebep olmuşlardır. Dolayısıyla bu "ikili"nin elleri kanlıdır.

Bu katilleri ancak ve ancak işçi sınıfı ve halkın mücadelesi durdurabilir. Ülkemizde demokrasi mücadelesinin bileşenlerinden olan Kürt hareketi, eli kanlı bu katillerle "çözüm" adı altında görüşmeler yapmaktadır. Görüşmelerin yapılması anlaşılardır. Ama anlaşılır olmayan bu katillere "tek doğru ve gerekçi politika" olarak, "Türklerle Kürtlerin yaşadığı coğrafyayı esas alan Misak-ı Milli'nin demokratik zihniyetle güncellenmesi"nin sunulması ve "eğer Türk devleti ve Davutoğlu, 'biz ulus-devlet ve kültürel soykırımdan vazgeçtik, Kürtlerle demokratik birlik içinde Misak-ı Milli'ni güncellemek istiyoruz' derse, bu Türkiye tarihinin, hatta bin yıllık Türk-Kürt ilişkilerinin en büyük siyasi projesi olur" denilebilmesidir. (27 Ağustos 2014, Mustafa Karasu, Y. Özgür Politika) Kürt halkına gerçekleşmeyecek yönelimler sunmak doğru değildir. Hem hakim sınıfların kazandığı bir yerde halk(lar)ın kazandığı nerede görülmüştür? TC'nin sonucunda halkın zarar göreceği havuç politikalarına dayanan bu yöntemlerle demokratikleşmeyeceği açıktır. Belediyelerdeki eşbaşkanlara bile tahammül edemeyen bir düzenden bahsedilmektedir. (26.08.2014, ANF) Devletin hangi dilden anlayacağını en iyi Kürt halkı bilmektedir. Tarihsel tecrübesiyle bilinçlerinde yer etmiştir.

Sêrt'te yaşanan katliam ve arda kalan sorular

Sêrt: Botan Çayı üzerindeki baraj kapaklarının açılması sonucu taşan su, 6 can almıştı. Bir yandan cenazeler defnedilirken diğer yandan geride kalan soruların cevapları araştırılıyor.

AKP'li Nihat Özdemir'e ait olan LİMAK A.Ş. şirketine ait baraj kapaklarının hepsinin birden açılması üzerine çay etrafında piknik yapan 6 kişinin ölümüyle sonuçlanan olay sonrası en çok sorulan soru; normalde kapakların 2 tanesinin açılması gerekirken dört tanesinin neden açıldığı oldu. Bu ölümler, LİMAK'ın ilk cinayeti değil. Limak'a ait baraj gölünün yapımı sırasında birçok işçi de alınmayan işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri nedeniyle hayatını kaybetmişti.

Kapakların hepsi neden açıldı?

Botan'da yaşanan katliam ile ilgili akla gelen sorulara yanıt aramak için halkla yaptığımız görüşmelerde aldığımız bilgilere göre baraj kapakları dönem dönem açılıyor. Bu açma işlemi hafta içine denk getirilirken, suyun taşma seviyesini geçmemesi için de önlem alınıyor. Ayrıca baraj kapaklarının hepsinin birden açılmasının da "yanlışlıkla" olamayacağı söyleniyor. Dolayısıyla baraj yetkililerinin bilinçli olarak kapakları açtığı genel kanı olarak karşımıza çıkıyor.

Gelelim neden bilinçli bir şekilde kapakların açıldığı sorusuna.

Baraj kenarı, şehir yaşamından uzaklaşmak isteyenlerin piknik yapmak gittiği ve alkol almak isteyenlerin de zaman geçirdiği bir yer. Siirt Valiliği, daha önceden de bu konuyu gündeme taşımış, gayri res-

mi olarak birçok kez içki konusunu gündeme getirmiş. AKP'nin de % 40'larda oranına sahip olduğu bölgede bu konunun sık sık gündeme gelmesi zaten olağan karşılanıyor.

Resmi olarak bir yasak uygulaması yok

Valiliğin olay sonrası yaptığı "yasaklı bölge" açıklaması da dezenformasyon. Çünkü bu konuda resmi bir açıklama veya uygulama yok. Yani resmi olarak yasak uygulaması yok. Hoş olsa dahi, yasaklamayı gerektirecek bir durum yok. Halkın nefes alabildiği alanları yasaklamak ve kullanıma kapatmak için türlü yasalar çıkaran AKP zihniyeti, burada da kendi doğruları uyarınca fiili bir yasak uygulamaya çalışıyor yani. Dolayısıyla orada içki içiliyor diye yasaklamaya çalıştıkları bir alan Botan Çayı kenarı. Sonuç olarak halk, baraj kapaklarının dördünün birden açılmasının planlı bir gözdağı, cezalandırma oldu-

ğunu düşünüyor.

Valilik tarafından yapılan, baraj kapaklarının kırıldığı ve bu nedenle sel yaşandığı yönü açıklamalar da gerçek dışı. Zaten Belediye'den yapılan açıklamaya göre kapaklarda sorun olmadığı kesinleşti.

Bir diğer konu da baraj ve sudan kaynaklanan tehlikeleri bildirmek için sadece

baraja yakın bölgeye siren sesini duyuracak ses sisteminin olması, geriye kalan 20 kilometrelik gibi büyük bir alanda ise hoparlör olmaması.

Barajdan üretim de etkileniyor

Botan, HES projelerinin mekân haline gelen, devlet ve özel şirketlerin ortak olarak sadece Sêrt sınırında 16 baraj yapmak istediği bir yer. Son birkaç yılda yapılan ve inşaatları devam eden HES'lerle birlikte Sêrt'te mikroklima alanı olan bütün vadilerin sular altında kalacağı biliniyor. Şehirde üretimi yapılan fıstık ve üzüm de baraj politikasından etkileniyor. Barajın etkisiyle havanın nem toplamasından dolayı üretim veriminde de büyük bir düşüş yaşanıyor ve üretici bu durumu dile getiriyor.

Bu katliamın peşini bırakmayacaklarını söyleyen halk, yeni katliamların yaşanmaması için hukuki sürece müdahil olacaklarını da ekliyor.

Esenyurt'ta inşaat işçilerine polis saldırısı

İstanbul: Esenyurt Belediyesi'nin de ortağı olduğu RDS İnşaat ve REFORM İnşaat'ta çalışan ve Star Towers'ın inşasında yer alan işçiler, geçtiğimiz haftalarda İnşaat İşçileri Sendikası'nı kurduklarını Esenyurt Belediyesi önünde açıklamışlardı.

Sendikalarının kurulduğunu açıkladık-

ları gün Esenyurt Belediyesi ile görüşen işçiler herhangi bir değişiklik olmaması üzerine, 28 Ağustos günü Esenyurt Belediyesi önünde oturma eylemi yaptılar.

29 Ağustos günü ise belediye yönetiminin işçilerin eylemini engellemek için kaldırımı bariyerlerle kapatması üzerine cad-

de üzerinde oturma eylemi yapan işçilere polis saldırı. Polisin saldırısına sloganlarla yanıt veren inşaat işçileri, yolu açmayacaklarını söylediler.

26 işçiyi işkenceyle gözaltına alan polis Alinteri Gazetesi'nden 2 muhabiri de gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar aynı gün içinde serbest bırakıldı.

Fütursuzca işlenen cinayet

İstanbul: İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİGM), 3. köprü inşaatında yaşanan iş cinayeti ile Sêrt'in Botan Çayı üzerinde Limak Holding'e ait barajın kapaklarının açılmasıyla 6 kişinin yaşamını yitirmesini, Galatasaray Lisesi önünde protesto etti. İSİGM, yaşanan cinayetlerden devletin ve şirketlerin sorumlu olduğunu belirtirken sorumluların yargılanmasını istedi.

Bir saatlik protestoda kısa bir forum da gerçekleşti. Eyleme **Ekoloji Meclisi, İstanbul Kent Savunması ve Kuzey Ormanları Savunması** da destek verdi.

Yapılan açıklamada Alkumru'da yaşananların

suyun ticarileştirilmesinin ağır sonuçlarından olduğu ifade edilirken, yapılan her HES ve barajın hem doğayı hem de insanı yok ettiği belirtildi.

Tarımda 20 kadından 19'u, 20 erkekten 15'i kayıtdışı!

H. Merkezi: Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Genel Başkanı, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) Yönetim Kurulu Üyesi **Şemsi Bayraktar** yaptığı açıklamada, çalışan 20 kadından 19'unun, 20 erkekten 15'inin kayıt dışı çalıştığını belirtti.

Bayraktar, yazılı açıklamasında, Mayıs ayı verilerine göre, tarımda istihdam edilen 5 milyon 820 bin kişiden yüzde 83,1'i olan 4 milyon 838 bin kişinin kayıt dışı çalıştığını, kayıt dışı çalışma oranının erkeklerde yüzde 73,5'te kalırken, kadınlarda ise yüzde 93,8'i bulunduğunu belirtti. Bayraktar, Mayıs ayında tarımda çalışan 3 milyon 60 bin erkekten 2 milyon 248 bininin, 2 milyon 760 bin kadından 2 milyon 590 bininin kayıt dışı istihdam edildiği-

ni vurguladı.

Bayraktar ayrıca şunları söyledi; "Tarımda istihdam edilen 54 bin işverenin 29 bini, 603 bin ücretli veya yevmiyeli çalışanın 508 bini, 2 milyon 248 bin kendi hesabına çalışanın 1 milyon 622 bini, 2 milyon 915 bin ücretsiz aile işçisinin ise 2 milyon 678 bini kayıt dışı istihdam ediliyor. Erkeklerin 51 bini işveren, 376 bini ücretli veya yevmiyeli çalışan, 1 milyon 974 bini kendi hesabına çalışan, 660 bini ise ücretsiz aile işçisi konumunda bulunuyor. Kadınlardan çok büyük bölümü ücretsiz aile işçisi konumunda. 2 milyon 760 bin kadın çalışandan sadece 3 bini işveren, yüzde 81,7'si, 2 milyon 255 bini ücretsiz aile işçisi. Ücretli veya yevmiyeli çalışan kadın sayısı 227 binde, kendi hesabına çalışan kadın sayısı 274 binde kalıyor."

"Taşeron geçit yok"

İzmir: Disk Genel-İş'e bağlı Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde çalışan binlerce işçi, yapılan hizmet alım ihalesi ile 1200 işçinin taşeronla verilmesini protesto ederek, belediyeyi uyardı.

Konak Pier önünde toplanan İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin çeşitli bölümlerinde çalışan binlerce işçi, coşkulu sloganlarla Büyükşehir Belediyesi Binası önüne doğru yürüyüşe geçti. "İşimize, ekmeğimize, geleceğimize dokunma yanarsın", "Taşeron sistemi köleliktir. Kölelik düzenine geçit vermeyeceğiz. Taşeron sistemi yasaklansın" yazılı pankartlar ve taşeronu istemediklerini ifade eden çok sayıda döviz açan işçiler marşlar eşliğinde oldukça coşkulu bir eylem gerçekleştirdi.

Eyleme DİSK Genel-İş şube yöneticilerinin yanı sıra Güvenlik-Sen, Belediye-İş şubeleri ve HDP gibi pek çok kurum katılırken belediyenin çeşitli bölümlerinde çalışan Özgür Gelecek okurları da eylemde yerlerini aldı. Sloganlar eşliğinde Büyükşehir Binası önüne gelen işçiler adına burada DİSK Ege Bölge Temsilcisi **Memiş Sarı** bir konuşma yaparak Genel-İş 2 No'lu Şube'ye bağlı 1200 çalışana taşeronla vermeyeceklerini belirterek, "İzmir'den oy alan, yasa meclisten geçerken seslerini çıkarmayan vekiller aramızda yok" diyerek pek çok yerde taşeronu yoğunlaştıran CHP'yi eleştirdi.

Memiş Sarı'nın konuşmasının ardından, İzmir DİSK Genel-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Taner Şanlı** basın açıklamasını okudu. Şanlı açıklamada, taşeron sistemi ortadan kaldırılabilecek kadar meydanlarda olacaklarını belirterek, taşeron sistemin ne demek olduğunu Soma'da yaşanan katliamı örnek vererek açıkladı. Eylem işçilerin Belediye binası etrafında zincir oluşmasıyla devam etti. İşçiler eylemlerini bir süre oturma eylemi yaparak sonlandırdı.

Çiğli'de 13 işçi işsiz!

İzmir: Ücretlerinin düşük olması ve sosyal haklarındaki kesintiden kaynaklı **25 Ağustos** günü iş bırakan Çiğli Belediyesi çalışanı 300'e yakın işçiden 13'ü işten çıkarıldı.

Ücretlerinin 400 lirasının verilmeyeceğini, bunun yerine yoğurt alacaklarını ve ikramiyelerinin kesileceğini öğrenen işçiler işbaşı yapmadı; akşam saatlerinde ise 13 işçi işten çıkarıldı.

İzmir Genel-İş 5 No'lu Şube Başkanı **Naci Çetin**'den edindiğimiz bilgiye göre işçiler 26 Ağustos günü iş başı yapmayarak iş bırakma eylemi yaptı. Çetin, işten çıkarılan arkadaşları geri alınana kadar eylemlerine devam edeceklerini de ekledi.

M&T patronu işçileri karşı karşıya getiriyor!

Kartal: M&T Reklam işçilerine yönelik son süreçte, patronun işten atma ve zorla sendikadan istifa ettirme saldırıları boyut kazanırken, dışarıda da direnişçi işçilere yönelik fiili saldırılar gerçekleşiyor. Son olarak direnişteki işçilerden **Bahar Gök**, 100. gün etkinliği için çağrı yaptıkları sırada fabrikada çalışan bir kadın işçi ile fabrika güvenlik görevlisi **Hidayet Arslan**'ın saldırısına uğradı. Biz de Gök ile saldırıyı ve direnişin sürecini konuştuk.

- İlk olarak maruz kaldığınız saldırıyı anlatır mısınız?

- Patron ve onu savunan insanlar, uzun zamandır "sadece para için burada olduğumuz, direnişin kazanamayacağı" vb. içerikte propaganda yapıyorlardı. İçeride sahiplenmenin sürmesi, baskılara ve işten çıkarmalara rağmen insanların sendikadan istifa etmemesi bu saldırıların boyutunu da artırıyor. Bekledikleri esasta bizim onlara yönelik saldırıda bulunmamız ve kendilerini daha haklı gösterebilmeleri. Bu da olmayınca, bizim 100. günümüzü kutlamaya hazırlandığımız bir sürece denk getirildi saldırı.

Saldırıyı yapan kadın, daha önce de böylesi meselelerde patronlarca kullanılmış birisi. Bir sürü insana da yapılan bir çağrıyı, kendisine kasıtlı yaptığımız yönünde bir beyanı var ve bu minvalde üzerimize salmıyor. Saldırı yaşandığında aşağı inen müdürler oldu. Biz de, saldırının esasta onlardan geldiğini bildiğimizi söyledik. Müdürler ise, "yasal hakkımız var, gidin şikâyet edin" dediler. Biz de "Biz haklarımızın farkındayız. Haklarımızı öğretmeye çalışan siz olamazsınız."

nuz. Biz haklarımızın ne olduğunu bildiğimiz için direnişteyiz. Bu saldırıyı yaptıran da bu cesareti veren de sizsiniz" dedik. İçeride insanların tazminatsız olarak işten çıkartılması için tutanak tutturulardan birisidir bu kadın. Eski yeni ayrımı gözetilmeden 90 küsur işçi işten çıkartılırken tek çıkartılmayan kişidir.

Polis çağırışlar saldırıdan sonra. Polis geldi ve müdürler "haklısanız şikâyetçi olun" dedi. Biz de polisi geri gönderdik ve "Biz meselelerimizi polisle çözmeyiz, siz işçileri karşı karşıya getirmeye çalışıyorsunuz" diyerek buna izin vermeyeceğimizi belirttik. "Bizim sorunumuz bize saldıran işçiyle ya da buradaki işçilerle değil, sizinle" dedik.

Kaldı ki, saldırıyı yapanların benden şikâyetçi olması, kadına sahte darp raporları aldırılmaları ve şahit olarak da müdür Hakan Karadeniz ve Engin Gökgöz'ün kendilerini yazdırmaları, çok net bir ispattır.

- Saldırıya uğrayanın bir kadın direnişçi olması ve saldırması için kışkırtılanın da bir kadın işçi olmasının simgesel bir karşılığı var.

Maoist hackerlar eylemde!

H. Merkezi: M&T Reklam işçilerine destek olmak amacıyla Maoist hacker D3w3 D3rsim, M&T Reklam firmasının sitesini hackledi. D3w3 D3rsim siteye koyduğu mesajda "Sendikah oldukları için işten çıkarılan M&T reklam işçilerini direnişlerinin 106. gününde selamlıyoruz."

Mücadele zafere, teslimiyet çürümeye götürür. Yaşasın sınıf mücadelemiz!"

- Evet! Planladıkları şey şu: Kadın içeriye girdiğinde biz ona saldıracağız ve onlar da propagandasını yapacaklardı, bakın kadınlara saldırdılar diye. Ancak biz buna düşmedik. Kadın, oğlu ile birlikte saldırdı. Fiziki müdaha-

lede bulunmadık biz. Ama o esnada güvenlik kapının dışına kadar gelerek, bana fiziki müdahalede bulundu. Beni esasta döven de odur, güvenlik Hidayet Arslan'dır.

İşçi sınıfına yönelik bir saldırıda, özellikle planlanmış bir saldırıda bir cinsiyet ayrımı gözetmeyiz ve püskürtmesini de biliriz biz. Neden bize yönelildiği meselesine de ayrıca değinmek gerekir. Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi'nin 17 bin üyesi içerisinde 3 yüz tane kadın üyesi var. Ağırlıklı olarak erkekler olduğu için de, kadınlar hep destekçi pozisyonda algılanmış. Ancak bizim fabrikamızda çalışan sayısı yarı yarıya ve atılanların da çoğu kadındır. Çünkü çalışmalarımız sırasında kadınların tamamına yakını örgütledik. Bu direnişi diri tutan ana güçlerden birisi kadınların varlığı.

- Peki, örgütlü olduğunuz sendikamızın bu saldırı karşısında özel bir pratiği oldu mu?

- Meseleye anında müdahale etmek noktasında yetersiz kaldılar. Biz ilk planda, işçiler karşı karşıya gelmesin diye şikâyetçi olmayacaktık. Sendikaya saldırıyı patrona yönelten bir davaya dönüştürebilir miyiz diye sorduk. Sendika ise "ifade verelim" dedi. Başkan benimle ifade vermeye de geldi.

Ancak 100. gün etkinliğinde, Birleşik Metal-İş'te örgütlü olan fabrikaların ve genel merkezin bu durumdan haberdar olmadığını gördük. Kendi çatıları altında örgütlenmiş insanlara yönelik saldırıyı çok da önemsememişler gibi göründü gözümüze. Zira 2 ay gibi bir süredir daha hareketsiz bir dönemdeyiz ve böylesi bir dönemde bile saldırabiliyorlarsa, bu patronun sıkıştığı noktaların göstergesidir ve bizim esasta buna yoğunlaşmamız, bunun üzerinden çalışmamız gerekir. Bu konuda ciddi bir şeyin yapılmaması gibi bir durumdan bahsedebiliriz. Özetle, beklediğimiz refleksi göstermedi sendika.

M&T işçileri "trafik kazası" geçirdi

H. Merkezi: Düzce M&T Reklam işçileri trafik kazası geçirdi. Özgür Gelecek Gazetesi olarak ulaştığımız işçiler aynı gün içerisinde iki defa trafik kazası geçirdiklerini belirttiler.

Son bir ayda 3 defa trafik kazasının ya da yaşatılmaya çalışılan bir kaza olduğunu belirten işçiler, yaşanan başka kazayı anlatırken; "Herhangi bir yaralanma yaşanmadı, ama bize çarpan

araçta şoförün yanında oturan kişinin patronların özel araçlarının bakımını yapan usta olduğunu gördüğümüzde kazanın bir tehdit olduğu kuşkusuna kapıldık. Arabanın eski, bakımsız bir araç olduğu düşünüldüğünde tehdit edildiğimiz kuşku daha da yoğunlaştı. Bugün yaşanan kazanın olduğu alanda ise mobessenin bulunmaması bu kuşkularımızı daha da artırdı" dedi.

100. gün eylemi!

Kartal: M&T Reklam işçileri, direnişlerinin 100. gününü, fabrika önündeki direniş alanında kutladı. Yapılan kutlamaya, M&T'nin Düzce Fabrikası'ndan işçiler de katılırken, **Fen-İş İşçileri**, **UID-DER** ve **DDSB** de etkinliğe destek oldu. Etkinliğe ayrıca **İndüstriALL Avrupa Genel Sekreter Yardımcısı Luc Triagle** de katıldı.

Carrefour işçileri eylemde!

Kartal: İstanbul-Ümraniye **CarrefourSA**'da çalışırken işten çıkartılan ve daha sonra ise tazminatları ödenmeyen işçiler, 30 Ağustos günü Kozyatağı CarrefourSA mağazası önünde eylemdeydi. Eyleme, işçilerin örgütlü olduğu Tez Koop-İş'ten katılım olmazken, Nakliyat-İş Sendikası yöneticileri ise eylemde yer aldılar.

Kozyatağı Metro çıkışında buluşan işçiler buradan CarrefourSA önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Sloganları eşliğinde yürüyen işçiler, Carrefour önünde bildiri dağıttılar. İşçiler adına yapılan açıklamada patronun kanunsuz lokavt uygulayarak işçilerin yasal haklarının ve tazminatlarının ödenmediği belirtildi. İşçiler, Tez Koop-İş'e üye olduklarını ancak Tez Koop-İş'in şirket yöneticilerinden farklı bir tutum almadığını da belirtti.

Açıklamanın ardından CarrefourSA içine giren işçiler alışveriş yaparak kasalar önüne geldi. Aldıkları ürünlerin parasını ödemeyeceklerini, zira CarrefourSA'nın kendilerine tazminat ödemediği için paralarının olmadığını belirten işçilerin açıklamalarına mağaza müşterileri de alkışlarla destek olurken, işçilerin mağaza içinde slogan atmasına güvenlikler müdahale etmek istedi. İşçilerin kararlı tepkilerinin ardından işçiler ise mağaza önünde bildiri dağıtımlarını sürdürdü.

Bakırköy Belediyesi'nde ilk icraat

H. Merkezi: İstanbul'da Bakırköy Belediyesi yönetimi ile belediye işçilerinin üye olduğu Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube arasında 29 Ağustos'ta gerçekleşen görüşmede, kısa süreli de olsa çözüme kavuşuldu ve belediye yönetimi geri adım atmak zorunda kaldı. Bakırköy Belediyesi bünyesinde çalışan taşeron işçilere "1 Eylül'den sonra işe gelmeyin" demiş, ancak sendikamızın hem belediye hem de işçilerle ısrarlı görüşmeleri sonucu geri adım atmak zorunda kalmış ve işçiler de işine sahip çıkacaklarını ifade etmişti.

Belediye-İş Sendikası ile Bakırköy Belediyesi arasında yapılan görüşmelerde, işçiler 1 Eylül'de işlerine kaldıkları yerden devam etmesi ve yeni yapılacak taşeron sözleşmesi öncesi kalan 1 ayda işçilerin eski sözleşmede çalıştırılacağı kararlaştırıldı. İşçiler bu ara çözümden memnun olmasa da belediyenin bir ay içerisinde beraberliği kırma ve öncü işçileri çıkarma eğilimine karşı örgütlülüğünü koruyacakları gözüküyor.

Munzur Su'da kazanım

H. Merkezi: Munzur Su Fabrikası'nda 22 Ağustos'ta başlayan grev kazanımıyla sona erdi. Dört günlük grevin ardından DİSK Gıda İş ve Munzur Su Fabrikası yöneticileriyle yapılan görüşme sonucunda karşılıklı olarak beş maddelik bir protokol imza altına alındı. Gıda İş ile Munzur Su Tarım Ürünleri AŞ arasında 27 Ağustos'ta yapılan görüşmede fabrika yönetimi sendikayı tanıdıklarını ve bundan sonra ortaya çıkacak sorunları karşılıklı görüşerek çözmek konusunda ortak bir irade göstereceklerini beyan etti.

“Kürtçe konuşmazsam Kürt olduğumu anlayamam”

Mêrdîn: Kadrolu öğretmenlik ve atama sözleriyle Mardin Artuklu Üniversitesi başta olmak üzere açılan Kürdoloji Enstitüsü bölümü mezunları, MEB'in kontenjanlarda yer vermemesi sonucu **25 Ağustos**'tan bu yana dönüşümlü açılı grevine başladılar. Açlık grevlerinin 5. gününde olan Kürtçe öğretmenleri ve diğer illerden desteğe gelen öğrencilerle; yaşanan süreç üzerine sohbet ettik. Mağduriyetlerinin nedenleri, sonuçları üzerine yaptığımız söyleşiyi sizlerle paylaşıyoruz.

- Kürdoloji bölümü ilk açıldığı dönem bölümün propagandası çok fazla yapıldı. Çözüm sürecinin bu propagandanın yapılmasında etkisi var mı?

Ömer Öncer: Çözüm süreci kapsamında geliştirilen bir adımdı. Bu süreç sayesinde Kürtçe'ye yavaş yavaş statü verileceği söylendi. Kürtçe için alt yapının hazır olmadığı ama en azından bu sayede seçmeli ders olarak verilebileceği, bu yüzden Kürtçe bilen öğretmenler yetiştirmek gerektiği söylendi. Bu konuda MEB ve Başbakanlık, Mardin Artuklu Üniversitesi'nde bölümün açılması için bir uzlaşmaya girdi. “Siz öğrencileri alın, biz süreci başlatıyoruz” diye. Biz sınava girip kazandık ve bir sürü sıkıntıyla karşı karşıya kaldık.

Bu sıkıntılarımız sırasında “Biz size formasyon veririz demedik, siz kendiniz bunu bu şekilde ortaya attınız” cümlelerini duymaya başladık. Oysa ki ilk başta formasyon verileceği ilanda söylenmişti. Ve normal şartlarda zaten bütün Fen-Edebiyat bölümü öğrencilerinin formasyon hakkı var. Biz okuduk, bitirdik, şehir dışından okumaya gelen arkadaşlar çok zorluk yaşadı.

- Sıkıntılarla karşı karşıya kaldığımız zaman ilk olarak ne yaptınız?

- Bugüne kadar basın açıklamaları yaptık ama hiç kimse bizim sesimizi duymadı. Biz de son olarak açlık grevi başlatmaya karar verdik. Açlık grevinin 5. günündeyiz.

- Açlık grevinin başladığı günden bu yana insanların bu konuyla ilgili duyarlılıkları nasıl ilerliyor? Size yönelen tepki nasıl?

- İlk başladığı günden bu yana medyanın bize yönelik güzel bir ilgisi var. Akşam doğru çevredeki çocuklar gelip burarlarda oturuyor, kitap okuyoruz onlarla. 2 gün önce Eğitim-Bir-Sen'den arkadaşlar

Mardin'e 3 tane kadro verileceğini duymuşlar. Önemli bir adım ama bizim için yeterli değil çünkü biz topyekün bir çözüm ve Kürtçe'nin yasal olmasını istiyoruz. Anayasal güvence altında değiliz, yönetim değişirse güvence altında olmadığı için her şey değişebilir. Şu an yaklaşık 1700 civarında mezunumuz var, mezunların rahat bir şekilde atanabilmesi bizim için önemli adımdır.

- Hükümet atamaların yapılması yönünde açıklamalar yapıyor, siz bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Hükümetin sergilediği tavır, çözüm sürecinin var olmasıyla ilgili bir tavır. “Biz çözüm sürecini bir şekilde yürütelim, size kadronuzu vereceğiz” gibi samimi olmayan açıklamalar yapıldı. 2 gün geçtikten sonra yasal prosedürleri bahane ediyorlar.

- Açlık grevine son vermek için nasıl bir hedefe ulaşmanız gerekiyor?

- İlk gün yaptığımız basın açıklamamızda da duyurduk, somut bir adım bekliyoruz. Birkaç gün içinde öğretmen atamaları yapılacak ve kontenjanlar belirlenecek, orada bizim adımız geçtiği anda biz bunu somut bir adım olarak kabul edeceğiz.

- Peki 5 gündür süren açlık grevine DKÖ'lerden, sendikalardan, siyasi partilerden destek var mı? Bu destek yeterli mi?

- Birçok siyasi parti, sendika bize desteğini sundu. Eğitim-Sen, HDP Milletvekili Güreşel Yıldırım, HDK, DTK, KESK, yazarlar ve aydınlar destek için yanımıza geldiler. Desteğe gelen sendikaların, siyasi partilerin sesimizi daha fazla duyurmalarını istiyoruz. Ziyaret dışında daha fazla

kamuoyu oluşturmak için destek olmalarını istiyoruz.

- Diğer bölgelerde açılan Kürt Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencilerinden destek sunan var mı?

- Buraya gelebilen arkadaşlar destek sundu. Gelemeyen arkadaşlar da buldukları yerlerde basın açıklaması yaparak yanımızda olduklarını gösterdiler.

“Dil düşünce yaratmaktır!”

Sözlerini bitirdikten sonra Öncer, dilin sadece bir iletişim aracı olmadığını vurgulayarak. “Dil bir düşünce yaratmadır, dille düşünürsün ve ifade edersin, kimin diliyle konuşuyorsan onun düşüncesine sahip-sindir. Ben de Kürtçe konuşup Kürt olduğumu bilmek istiyorum. Ben kendime ne kadar Kürdüm desem de Türkçe konuşmam o zihniyeti yansıttığımı gösterir. Dil insanın kimliğidir, ben istediğim kadar Kürdüm diyeyim ama Kürtçe konuşmazsam Kürt olamam” dedi. Ömer Öncer'den sonra desteğe gelen Kürdoloji mezunu **Yunus Aslan** da görüşlerini belirtti.

Yunus Aslan: Bu konuda bütün Kürt halkını, bütün kurumları etrafımızda görmek istiyoruz. Bugün Kürtçe'nin siyasi bir statüye kavuşması birçok problemin önünü açacak konumda da durmaktadır. Bu vesileyle Kürt halkını açlık grevindeki Kürtçe Öğretmen Platformu etrafında görmek istiyoruz ve bu konunun bizimle sınırlı kalmasını istemiyoruz.

- Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

- Sizden bir ricamız var. Sizin aracılığıyla Mêrdîn Büyükşehir Belediyesi'ne iletmek isteriz; grevimiz başarılı sonlandırılırsa parkımızın adının Parka Mamosteyên Kurdî olmasını rica ediyoruz.

İzmir'de İŞİD eylemine saldırı

İzmir: Narlıdere Demokrasi Platformu'nun 28 Ağustos günü düzenlediği İŞİD'in Êzidilere yönelik düzenlemiş olduğu katliamı protesto eylemine polis saldırdı. Aralarında **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** okurlarının da olduğu eylemde yürüyüş yapmak isteyen kitleye çevik kuvvet engel oldu.

Kitleyi 2 kez engelleyen polis ardından kitleye biber gazı ile saldırdı. Buna rağmen alanı terk etmeyen kitle oturma eylemine geçti ve saldırıyı kınadı.

Sêrt'de halk şehidi için yürüdü

Misirc: 26 Ağustos günü Sêrt'e bağlı Misirc (Kurtalan)'de halk şehidi için yürüdü. 10 yıl önce TC'ye karşı savaşmak için HPG'ye katılan ve Şengal'de saldırılarını sürdüren İŞİD'e karşı Êzidiler'i savunmak için YPG'ye katılan **Ramazan Ateş**, 14 Ağustos günü İŞİD ile çıkan çatışmada şehit düşmüştü.

Şehit Rizgar'ın Misirc Asri Mezarlığı'nda defnedilmesinin ardından konuşan Ateş'in kardeşi **Mehmet Ali Ateş** kardeşinin Kürt halkını korumak amacıyla Kürt coğrafyasının birçok yerinde mücadele verdiğini ifade ederek, “Kürt halkı sergilediği bu direniş ve mücadele ile elbet bir gün kazanacaktır. Bu dava uğruna yüz canımız daha olsa feda ederiz. Şehitlerimiz ölmemiştir, onları mücadelemizde yaşatacağız” dedi.

Roboski için adalet

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi 28. ayında **Roboski için adalet** talebinde bulundu. Oturma eylemi ile başlayan eylemde katliamın emrini verenlerin aklanmaya çalışıldığı belirtildi. Davanın 1108 avukatının aileler adına Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru yaptığı ifade edilerek Roboski katliamını örtbas etmeye çalışan hükümetin “İŞİD saldırılarına ve Şengal soykırımına da sessiz kaldığı” söylendi.

Amed'in kültürü ve doğasına saldırı

H. Merkezi: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve uygulayıcısı TOKİ bu sefer de şarkılara, efsanelere konu olmuş Kırklar Dağı'nda 5 bin kişilik sergi ve kongre merkezi yapılmasının planlandığını açıkladı.

Buna karşılık açıklama yapan **Mezopotamya EKOloji Hareketi**, kenti savunma ve tüm bu talan ve yıkım politikalarına karşı durma çağrısı yaparak, “Açıktır ki devlet silah zoruyla yapamadığını artık Kürdistan'ın doğasına, kentlerine, nehirlerine pervasızca saldırarak talan projeleri hazırlayarak, bu kirli politikalarını hayata geçirmeye çalışmaktadır” dedi ve projenin geri çekilmesi konusunda uyarıda bulundu.

AKP hedef tahtasına eşbaşkanlığı oturttu

H. Merkezi: “Barış ve çözüm” süreci adı altında saldırılarını sürdüren AKP, şimdi de **eşbaşkanlık sistemini** hedef aldı.

BDP'nin belediye başkanlığını kazandığı 90'a yakın il ve ilçede valilik ve kaymakamlıklar Bölge İdare Mahkemeleri'ne başvurarak eşbaşkanlık sisteminin iptal edilmesi istemiyle dava açtı. Dava dilekçelerinde; “Belediye Eşbaşkanları” Çalışma Yönetmeliği'nin ka-

nuna aykırı olduğu, Eşbaşkanlık adlı bir sistemin ve kadronun Belediyeler kanununda bulunmadığı gerekçe gösterildi.

Bölge İdare Mahkemeleri valiliklerin talebi doğrultusunda eş başkanlık sistemini iptal ederse, eşbaşkanlık kararını alan belediye meclis üyeleri ile eşbaşkanlar hakkında “kanun ve nizama aykırı” davranmak iddiasıyla dava açılacak. Meclis üyeleri ve eş baş-

kanlar 2 yıla kadar hapis istemiyeler yargılanacak.

Konu ile ilgili açıklama yapan Wan Özalp Belediye Eşbaşkanı **Şerafettin Özalp**, “Bize henüz böyle bir tebliğ yok. Kaymakamlık yasayı böyle değerlendiriyor. İhtar şeklinde göndermiş. Ancak dikkate almıyoruz. Seçimlerde halka böyle gittik ve halktan onay aldık. Meşruiyetimiz var. Biz yollarımızda çift imza göndermeye devam edeceğiz” dedi.

Kadınlardan Hasret için eylem

İstanbul: 8 Ağustos günü boşanmak istediği eşi Yakup Kara tarafından tornavidayla 43 yerinden yaralanan Hasret Kara, 26 Ağustos günü Yeni Demokrat Kadın'ın da içerisinde bulunduğu Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu ile beraber Yakup Kara hakkında suç duyurusunda bulundu.

Anadolu Adalet Sarayı önünde bir araya gelen kadınlar, sık sık “Erkek adalet değil, gerçek adalet”, “Yaşasın kadın dayanışması”, “Meclis toplansın, acil önlem alsın” sloganları attı, ardından Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu tarafından basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında Hasret Kara'nın yaşadıkları aktarılarak, “Kadınların bir çoğu şiddet gösteren erkekler engellenmediği, mahkemeler şiddet gösteren erkekleri tutuklamak için neredeyse kadınların öldürülmelerini beklediği ve kadınlara verilen koruma kararları uygulanmadığı için öldürülüyor. Kadınların karakola, savcılığa şikayet etmelerine rağmen şiddet görmelerinden devlet sorumludur” denildi. Son olarak “Hasret'i koruyun, Yakup Kara'yı tutuklayın!” denilen açıklamanın ardından Hasret Kara söz aldı.

Yaşadıklarını aktaran Kara, “Ben şiddete uğrayan kadınların yüzü olmak istiyorum; savaşmış, başarmış bir kadın olarak hatırlanmak istemiyorum” dedi ve ardından adliye içerisine geçen kadınlar Yakup Kara hakkında suç duyurusunda bulundular.

29 Ağustos günü ise Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu'nun Hasret Kara ile birlikte bir haftadır yürüttüğü mücadele sonucunda Kartal Anadolu Adliyesi Nöbetçi Mahkemesi Yakup Kara'yı tutuklarken Kara'yı daha önce serbest bıraktıran nöbetçi mahkeme hakkında ise Adalet Bakanlığı tarafından soruşturma başlatıldığı öğrenildi.

Burjuva medya yine kadınları “vuruyor”!

Burjuva medya yine yapacağı- nı yaptı; şiddeti ve kadın cina- yetlerini akladı!

Geçtiğimiz haftalarda Çekmeköy'de boşanmak istediği eşi Yakup Kara tarafından 43 yerinden tornavidayla yarala- nan Hasret Kara evinin önün- de “ölmek için” yaşadığı mahalleden komşularıyla nö- bet beklerken ve “Ben şiddete uğrayan kadınların yüzü ola- rak kalmak istemiyorum; sa- vaşmış, başarmış bir kadın olarak hatırlanmak istiyorum” diyerek yaşadığı şiddete karşı tavrını net bir şekilde koyarken Kanaltürk'te “Songül Karlı ile Yeniden” adlı programa Songül Karlı, Ya- kup Kara'yı davet etti.

Yakup Kara'nın canlı yayı- na çıkışı ise programın res- mi twitter hesabı “Eşimin id- dialarına yanıt vermek istiyorum” diyen Yakup Kara canlı yayında” diye duyurdu. Şidde- te uğrayan bir kadının beyanı- na “iddia” yorumu yapan ve durumu muğallaştırmaya çalışan kanalın niyetinin ne olduğu apaçık ortada: Kadına şiddeti meşrulaştırmak! Belki de kadın 43 yerinden torna- vida ile yaralanmayı hak etmiş- tir; bu yüzden erkeği dinle- mek lazım Kanaltürk'e göre!

“Erkek sevgisi her gün bir kadın öldürüyor”

Üstüne programda “Eşini se- ven sadık baba” diye tanıtan Yakup Kara'nın “gözyaşları” ise stüdyodakilere alkışlatıldı- ğı programda, bu sıfatın Has- ret Kara özelinde tüm kadın- lara dayatılan kadınlık rolleri- ni tekrar hatırlatmak-üretmek için kullanıldığı gerçektir. “Eşini seven sadık baba” eşini kiskanabilir de, kışkırdığı için dövüp öldürebilir de! Ne de olsa kadın erkeğin “karı”sı,

“namus”u,”o” yu, “bu” yu, “şu”yu... Kuşkusuz bu söylem- ler kadının kimliğini ve kişili- ğini yok etmeyi amaçlarken diğer yandan da erkek şidde- tini meşrulaştırmaya devam ediyor.

Songül Karlı programın devamında “Eşini seni sevi- yor” diyerek Hasret Kara'ya canlı yayına bağlanması çağrı- sında bulunurken tam da ata- erkinin yarattığı “kadın” algı- sını ortaya koyuyor; dayak da yesek, tacize-tecavüze de uğ- rasak, ölümlerle de tehdit edil- sek ne de olsa erkek sevgisini bize lütfetmiş, o zaman birile- rinin “karı”sı, “eş”i, “sevgili”si olmaya devam etmek gerek!

Bu ne ilk ne de son, burjuva medya bunu hep yapıyor!

Songül Karlı'nın programı bu durumdan vukuatı olan ilk program değil, burjuva medya bunu hep yapıyor. Kadın cina- yetlerini bir magazin malze- mesi olarak 3. sayfalarında yer veren gazeteler, 2 kadın öldüren erkeğe evlendirme programıyla yeni bir “eş” ada- yı arayanlar, kadın katliamları- nı “kışkırdık”, “namus” vb. kavramlarıyla süsleyerek er- kek egemen sistemin en önemli besleyicisi olarak yeri- ni koruyor. Olay anında “çıl- dıran”, “kendini kaybeden” erkeğin tanıklığı yapan, ka- dını yargılar nitelikte bir dil kullanan ve kadın cinayetleri- ni magazinleştiren burjuva medya kadın katliamlarının ortağıdır.

Bu nedenle erkek egemen sistemin bir aracı olarak bur- juva medyaya karşı kadınlar olarak tepkimizi göstermemi- zin önemi ortadadır.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

Göğün yarısı

Erkek egemenliğine karşı mücadele neden temel mücadele alanı olmalıdır?

Erkek egemenliği, saflarımızdaki boşluklardan içimize **en sık sızan**, buna da göz göre göre **en çok müsaade ettiğimiz** karşı devrimci bir anlayıştır. Erkek egemenliğine karşı bu “toleranslı duruşumuzu” “tolere” edebileceğimiz söylemlerimiz de mevcuttur. Devrimci saflarda en sık kullanılanından başlayalım: *Kadın-erkek arasın- daki eşitsizliğin, çelişkinin tarihinin sınıflar tarihinden daha önceye dayanıyor olması, dolayısıyla toplumdaki en köklü sorunlardan biri olması ve bizim de bu toplu- mun sorunlarından, zaaflarından azade olmayışımız...*

Bu söylemlerle ilerlerken kadınların kendi bağımsız kadın kurumlarını, alanlarını ve tartışmalarını yaratmaya başlaması ile bu söylemler yerini başkalarına bırakır: *Yani sorunun kökten çözümü devrimden geçiyor, ama sonuçta kadınların da örgütlenmesi lazım!* Kadınlar kimi zaman gergin kimi zaman tatlılıkla kimi zaman da kav- ga-dövüş; dertlerini anlatmaya başlayıp, belli bir örgüt- sel güç haline geldiğinde ise kimi kaygılar eridi ve bu kez yeni söylemler ortaya çıktı: *Bu mahallede, bölgede kadın arkadaşlar var, kadın hareketi nerede? Kadın ha- reketi, biraz da semtlere/fabrikalara insin, emekçi ka- dınları örgütlesin! Burada bir kadınla bir erkek sorun ya- şadı; kadınlar çözsün!*

Tüm bu söylemler, bu zihniyet elbette pratiğimize de fazlasıyla yansıyor ve **toplumsal cinsiyet tartışma- rındaki bilinç ile harmanlanmadığında** kadın hare- ketinin varlığını kabullenmek bir süre sonra; kadınları örgütleme misyonundan tamamen vazgeçmek, bu so- rumluluğu erkek egemenliğine karşı mücadeleyle birlik- te yalnızca **kadın hareketinin omuzlarına bırakmak** anlamına geliyor ne yazık ki. Kadın hareketinin, erkek egemenliğine karşı mücadele etmek ve emekçi kadın kitleleri ile buluşmak elbette temel mücadele alanları- dan ve hedeflerindedir. Bu kısmı tartışmaya gerek yok, ki tartışmamız da bu değil. Tartışmamız ne zaman ve neden erkek egemenliğine karşı mücadele kadın hare- keti ile sınırlandı? Veya daha yapıcı bir dille sorumuzu soralım: Erkek egemenliğine karşı mücadeleyi nasıl **ka- dın hareketinin sınırlarından çıkarıp temel müca- dele alanımız** haline getirmemiz gerekiyor?

Bu sorunun cevabı için öncelikle bunu neden yapma- mız gerektiğini tartışmalıyız. Erkek egemenliği; kadınların yaşam hakkından birey olma hakkına kadar tüm ya- şamsal hakları üzerinde kendisi dışında tüm erk meka- nizmalarının söz sahibi olması, kadının bu hapishaneden çıkmak için herhangi bir adımını tüm mekanizmaları ile işbirliği halinde cezalandırması anlamına gelir.

Bunu; bir kadının, sırf kadın olduğu için yevmiyesi- nin, maaşının kesilmesi ya da hiç verilmemesi olarak düşünün. ABD-TC-İŞİD'in Ortadoğu'daki savaşına bir bakın örneğin; öldürmekle yetinmiyor, kadının bedenini yeni bir savaş meydanı ilan etmesi demektir erkek ege- menliği. Kadınların eskisi gibi yaşamak istememesi kar- şılığında babaları, eşleri, eski eşleri yahut herhangi bir erkek yakını tarafından vahşi yöntemlerle öldürülmesidir aynı zamanda... Kadının eve zincirlenmesi, insanlığı en aşağılık özelliklerinin sahibi ilan edilmesi, konuşmasına, kahkaha atmasına, güzel giyinmesine, biriyle konuşma- sına tahammül edilmemesi, toplumsal alanlardan dış- lanması, hatta devrimci-demokrat camiada “erkek” gibi olmasının beklenmesi demektir erkek egemenliği. Ve burada tabii ki satırlara sığdıramayacağımız binlerce yansıması daha vardır bu illetin.

Esasta kadının yakasına yapışmış, hayatını zindan etmiş ve yer yer yaşamına bedel olmuş bu zihniyetin tek mağduru aslında kadınlar değil. Erkekliğin yüceltildi- ği bir toplumsal düzenin aynı zamanda tüm cinsel kim- likler üzerinde bir baskı mekanizması olduğu açıktır. An- cak aynı zamanda erkekliğin yüceltilmesi, toplumdaki erkeklerin de baskı altında yaşamak zorunda bırakılması anlamına gelmektedir. Peki madem hem kadınlar hem LGBTİ'ler hem de erkekler bu erkek egemenliğinin çark- ları arasında eziliyorsa, erkek egemenliğinden kim, na- sıl, ne kadar nemalanıyor? Bu çarkı nasıl kıracağız?

(Devam edecek)

“Eşini seven sadık baba” eşini kiskanabilir de, kışkırdığı için dövüp öldürebilir de! Ne de olsa kadın erkeğin “karı”sı, “namus”u,”o” yu, “bu” yu, “şu”yu...

Davutoğlu'nun sınav alanı: Kürt Ulusal Sorunu

Eski Başbakan ve şimdiki Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın Çankaya'ya çıkmasının ardından, 23 Nisan kutlamalarında makama çocukların oturtulduğu seremonileri aratmayacak bir devir teslimle AKP Genel Başkanlığına ve Başbakanlığa tayin edilen Ahmet Davutoğlu'nun yeni Bakanlar Kurulu'nu açıklamasının ardından, temel tartışmalardan birisi de Kürt Ulusal Sorunu çerçevesinde açılmıştır.

Bu sadece, Beşir Atalay ve Hüseyin Çelik gibi, "çözüm" adı altında işletilen sürece yön veren birkaç ismin kabine dışı kalması ile belirlenen bir tartışma olmayıp, IŞİD örgütünün saldırıları ile kaynaklanan kazan haline gelen Ortadoğu'da, Kürt Hareketinin Rojava pratiği ile de bütünleşir şekilde, önümüzdeki sürece de yön verecek siyasal hattın belirlenmesini ve TC'nin Ortadoğu'daki pozisyonunu da kapsayan bir tartışma halini almıştır.

Denebilir ki, Davutoğlu'nun bir siyasal figür olarak belirginleşmesinde ve Başbakanlığa taşınmasında temel etmenlerden birisi de, Ortadoğu politikası ile iç içe bağlar taşıyan Kürt ulusal sorunudur ki, Davutoğlu daha bunu ilk konuşmasında ortaya koymuş, "AKP iktidarlarının en büyük başarısı, bütün bir ülkeyi tek bir yürek haline getirmiş olmasıdır. Çözüm sürecini başarıya ulaştırana kadar bize uyku haramdır" demiştir.

Gelinen aşamada, Ortadoğu açısından IŞİD ile birlikte bir mezhepsel parçalanma üretilerek, emperyalizmin yönetememe krizinden çıkış yolu olarak dengelerin baştan dizaynına gidilirken, Kürt sorunu çerçevesinde TC tarafından atılacak her adımın da diğer ayağının dışı siyasette olduğu görülmelidir ve bu temel bağlantıdan ötürüdür ki, Davutoğlu'nun önümüzdeki sürecinde Kürt sorunu çerçevesindeki söylemleri ve muhtemel pratikleri tartışılmaya açılmalıdır.

Kürt muhalefeti iç ve dış siyaseti birleştiriyor...

Tartışmaya ilk başlanması gereken yer, Arap Baharı ardından bölge özgülünde değişen dengelerle ilintilidir. Kitleseleylemler sonrası Ortadoğu'da emperyalistler kimi ittifaklarında ve ilişkilerinde değişimler yaşarken, Afganistan ve Irak savaşları ile birlikte bölgede başlayan kısmi parçalanmanın yaygınlaşarak coğrafyanın bütününe sirayet ettiği, bu anlamda taşların yerinden oynadığı bilinen bir gerçektir.

Bu denge değişiminde İran'ın da hedef tahtasında olduğu bir yönelimin parçası olarak Suriye'de birkaç yıldır sürmesine rağmen emperyalistler açısından kazanımla sonlanmayan savaş hali ve Irak'ta yaşanan parçalanmayla birlikte yöntem ve araç değiştiren kriz, çizgilerin sil baştan edileceği bir aşamaya ulaşmıştır. Bölgesel ve küresel güçlerin desteğini alan bir güç olarak IŞİD böylesi bir sürece oturmakta, sistematik rolünü hem bir mezhepsel komplamanın yara-

tıcısı olarak hem de bu bahse konu çizgileri yerle bir ederek oynamaktadır.

Tam da böylesi bir karmaşanın içerisinde **PKK, Rojava ve diğer Kürt güçler, tüm bu hattı ortadan kesmekte ve hem coğrafi olarak hem de savaş ve mücadele kapasitesi olarak; yapılacak planların ve belirlenecek politikaların dikkat çeken aktörlerinden olmaktadır.**

IŞİD saldırısı ile hedef tahtasına oturtulan Rojava'da süren direnişle birlikte etki alanını genişleten Kürt güçleri, süreç itibari ile hem güçlü bir direnişi örmekte hem de politik ve askeri etkinliğini artırmaktadır. Hatta, emperyalistlerin bölgesel planlarına bel bağlamadan ittifak ve mücadele hattını genişletirken, IŞİD karşısında oynadığı rol itibari ile Ortadoğu'da düzenleyici bir pozisyonu da işgal etmektedir.

Tüm bu çerçeveden ötürüdür ki, Davutoğlu'nun Başbakanlığa geldiği ve AKP'nin "halkın seçtiği Cumhurbaşkanı" palavraları ile yarı-başkanlık sistemine eş bir işlevsellikte hareket alanına sahip olduğu seçimlerin ardından, Kürt sorunu ve ona dair TC'nin işlettiği "çözüm ve müzakere" süreci, TC'nin ve onun yeni başkanı Davutoğlu'nun temel faaliyet alanlarından birisi olarak karşımızdadır.

Hatta denebilir ki, AKP'nin Olağanüstü Konresi'nde Davutoğlu'nun yukarıda alıntıladığımız sözlerinin yanı sıra tariflediği "**restorasyon hükümeti**" söylemindeki değişimler planının ana eksenlerinden birisi de bu sorun çerçevesindedir ve bu anlamda ülke içinde işletilmeye çalışılan "çözüm" süreci TC dışı siyasetine kopmaz bağlarla bağlıdır.

Kürt muhalefeti oyalama sürecine devam...

TC açısından "çözüm" süreci adı altında, Kürt muhalefetinin absorbe edilmesini ve uzun vadede tasfiyesini hedefleyen sürecin, bir dizi etkenle birlikte aktüellik düzeyinin arttığı bir gerçektir. Zira, Kürt hareketinin gelinen aşamada emperyalist güçlerin Ortadoğu hedeflerini **kesen-belirleyen** bir pozisyona erişmesi, IŞİD saldırganlığı karşısındaki YPG'yle birlikte tek direnç noktasını oluşturması TC açısından da bir dizi adımı getirmiştir.

Dünya kadar "teröre geçit vermeyiz" diyen Erdoğan ve şürekası, gelinen aşamada Kürt Hareketi ile Peşmergenin ilişkilerinin geleceğini İmralı'da görüşecek raddeye gelmiştir. Kuşkusuz ki, bu durum ana niyetleri bozmamakta ve mutluluk barındırmamaktadır (Ağit Heykelinin yıkılmasının ardından gerçekleşen Hakan Fidan- Abdullah Öcalan görüşmesi).

Ek olarak bu durum, Kürt Hareketinin IŞİD karşısında desteklenmesinde belirleyen rolü Barzani ve Peşmergeye verme kaygısı taşımakta ve bu anlamda emperyalist hedeflerin taşıyıcılığına soyunulmaktadır ancak sürecin TC açısından bu raddeye gelmesi bir **gerilemeye** işaret etmektedir.

Ek olarak bu yaklaşım TC açısından belirli bir işlevselliği de barındırmaktadır. Zira bu şekli ile Ortadoğu'da cereyan eden fiili savaş karşısında TC devleti aktif bir destekçilik pozisyonuna sahip olmakla birlikte Kürt Hareketi ile "çözüm" adı altında işlettiği süreçten ötürüdür ki, topraklarında fiili bir savaşa yer açmamaktadır. Bu durum PKK açısından da işlevsel olmakta ve Rojava'da süren savaş hali devam ederken fazladan bir cephenin açılması şimdiden engellenmektedir.

Emperyalist güçlerce gelinen aşamada "**PKK'nin terör listesinden çıkartılması**"nın tartışıldığı bir tarihsel dönemdir bahse konu olan. Zira, Ortadoğu'da sürdürdüğü savaş hali ile bir denge gücü haline gelen Kürt Hareketi, TC'nin dış siyasetinde de belirleyen rolünü bu çerçevede genişletmiştir.

Cemaat-AKP komplamaşmasına da zemin olan ABD'nin stratejik hedefleri konusunda başarısızlık destanları yazan AKP'nin sandıktan aldığı onaylanmışlıkla, uşaklık noktasında adımlarını hızlandıracığı bir dönemin ilk günlerinde, tablo "çözüm" adı altında işlettikleri sürecin, bu anlamda daha da uzayacağını işaret etmektedir. Zira, Irak'ta süren dağılma hali, IŞİD ile 3'e parçalanmış Irak'ın Şii güçlerinin İran'a yakınsak durma eğilimi emperyalistler açısından tehlikelidir. Bu ahval içerisinde Kürt hareketinin sürdürdüğü direnişi **işlevsel** gören emperyalistler bir yandan "silah yardımı" vb. tartışmaları gündeme sokarken TC'nin de uşak rolünün layığı bu

süreçte Kürt hareketi ile olan ilişkilerini belli bir düzeyde ve istikrarda sürdürmek olacaktır.

Sistemin sıkışıklığından hareket üretmek...

Toplam tablo içerisinde, sıfır sorun siyasetinde başarısızlıklar destanı yazan Davutoğlu'nun dış siyasette belirgin bir aktör olması ve tüm bu başarısızlıklara rağmen AKP'nin kurumsallaşma düzeyi ile emperyalistler açısından önemli bir tercih olması önümüzdeki dönemde Ortadoğu'nun ve Kürt sorununun TC'nin politik pratiğinin ana yönlerinden biri olduğunu gözler önüne sermektedir.

Kuşkusuz ki, Ortadoğu'da bu denli işlevsel bir pozisyona sahip olan Kürt hareketi, bu süreçten de belirli kazanımlar alacak, pratik ayağını Ortadoğu'da genişletecektir ancak tüm bu tablonun Türkiye ayağında ise sürecin ağır ilerleyişi ve esas yönünün TC çıkarları çerçevesinde oyalama taktikleri ile dolu oluşu bir hantallığı barındırmakta, bu da Davutoğlu hükümetini zora sokmaktadır. Ancak bu şeklin dışında bir işleyiş ise TC'nin faşist özüne aykırıdır ki bu durum tam da anlatmaya çalıştığımız **politik bir kriz** haline işaret etmektedir.

Ek olarak önümüzdeki süreç, büyüme oranlarında yaşanan düşüş ile birlikte TC açısından bir sıkışıklığı da getirecektir. The Economist dergisinin Davutoğlu sürecine dair "*En büyük baş ağrısı ekonomi olabilir. AKP'nin göz alıcı yükselişini destekleyen güçlü ekonomik büyüme keskin bir şekilde yavaşladı*" yönlü tespitlerine ek olarak "*Erdoğan'ın bir zayıf noktası da Kürtler. PKK'nın hapisteki lideri Abdullah Öcalan'la yürütülen görüşmeler çok yavaş ilerliyor. Öcalan'ın komutanları huzursuzlanıyor*" yönlü tespitler; bizler açısından da belirleyici bir rotayı işaret etmektedir.

Kürt Hareketinin bir yandan ülke içinde demokratik mevzilerini geliştirirken diğer yandan Ortadoğu'da IŞİD barbarlığına karşı bir halkın direnişini örgütlerken, TC devletinin dengelerine müdahale eden yapısı, bizler açısından da taraf olmayı gerektirmektedir. Kast ettiğimiz sadece bir politik komplama değil, sistemin önümüzdeki süreçte yaşayacağı bahse konu gündem çerçevesindeki sıkışıklıklarda da bir hareketlenme yaratmak ve devrimci süreci bu gündemler çerçevesinde ısıtırmakla alakalıdır.

Kılıçların çekildiği ve savaşın hiç dinmediği bir Ortadoğu özgülünde çizgiler baştan çizilirken komünist ve devrimcilerin görevi de bu noktada daha da aktifleşmek olmalıdır. Çözüm adı altında dindirilmek istenen Kürt muhalefeti, gelinen aşamada siyasal ağırlığını artırırken, emperyalist ittifak ve onun yerli uşağı TC devletinin yeniden saldırı düzeyini artıracığı ve Kürt ulusunun kazanımlarını tasfiyeye gireceği aşıkardır. Bu ahvalde, sürece etkin bir müdahale için Kürt ulusunun devrimci dinamiği ile buluşmak, sürece aktif bir müdahalenin ön koşuludur.

Geleceğini göremeyen, köklerini bulamaz!

27 Ağustos'ta AKP Kongresi olağanüstü olarak toplandı. 10 Ağustos'ta Cumhurbaşkanı (CB) seçilen R. T. Erdoğan "siyaset boşluk tanımaz" diyerek görevi devralacağı 28 Ağustos'a kadar hem "seçilmiş" CB, hem Başbakan, hem de AKP Genel Başkanı sıfatıyla hakikaten de 18 günlük boşluğa dahi müsaade etmedi. Bu 18 gün boyunca Erdoğan'ın mevcut anayasal çerçeveyi ihlal etmesi de tartışıldı. Ama bu tartışmaların kamuoyu oluşturmada pek etkisi olmadı. Zira devletin anayasal ve yasal mevzuatı epeydir eskisinden de beter şekilde paçavraya dönüştürülmüş durumda. Ülkenin ilk "seçilmiş" CB olan Erdoğan'ın "anayasal günahlarına" bir tane daha eklenmesi ya umursanmadı ya da pek ciddiye alınmadı.

Ne korktun be Tayyip!

Ama Erdoğan'ın bu 18 gün boyunca izlediği hat onun aslında ne kadar da zayıf konumda olduğunu işaretleriyle doluydu.

Birincisi, Erdoğan öyle büyük bir korku, endişe ve tedirginlik içinde ki, dokunulmazlık zırhını bir saat bile kaybetmek istememekte. "Ne korkmuşsun be Tayyip" derirtecek türden bir görüntü sergiliyor.

İkincisi, Erdoğan'ın iddianamesi adeta tüm kamuoyunun gözü önünde alenen yazılıyor. 17-25 Aralık operasyonundan bu yana Erdoğan'ın işlediği adli ve de anayasal suçlar tek tek kayıtlara geçiriliyor. Bu 18 gün boyunca da iddianamesine yeni suçlar kayıt edildi.

Ama mevcut anayasayı "mefta" gören Erdoğan'ın şimdilik siyasi dengelerin kendi lehine seyretmesinden faydalanarak geleceği kurtarmak için bugün her şeyi göze aldığı görülmektedir. Anayasayı çiğnemek de dahil.

Üçüncüsü, aynı şekilde şimdilerde hala "kardeşi" olan ama çoktan "düşman kardeş" haline getirdiği, kendi geleceği ve siyasi hesapları açısından hiç de güven duymadığı Abdullah Gül'ü de acımasızca çiğnemekten geri durmadı. Örtüsüz bir şekilde, tüm kamuoyuna ilan ederek şimdilik Gül'ü devre dışı bıraktı. Üstelik Genel Kurul'u kendisi daha Çankaya'ya "çıkmadan", A. Gül "inmeden" bir gün önce yaparak işini şansa bırakmadı. Makam değiştirirken kontrolü dışında bir saatlik boşluk bile bırakmamaya özen gösterdi. Korku dağlarının ne kadar büyük olduğunu işaretleridir bunlar.

27 Ağustos'ta resmen, yasal mevzuat tatbik edilerek Erdoğan, AKP Genel Başkanlığına Ahmet Davutoğlu'nu **atamış** oldu. Erdoğan ve Davutoğlu'nun konuşmaları evlere şenlik düzeydeki içeriğiyle dikkat çekti. İkisinin de dilinden düşmeyen "dava"ları ve bu davanın sürdürülmesinin önemi, tarihsel kökleri biraz eklektik bir sunumla anlatılsa da özü ve özeti anlaşılıyordu. 1071 Malazgirt'le başlayıp, Fetret "belasından" kurtularak devamında imparatorluğun kuruluşunu sağlayan 1453 İstanbul'un fethiyle süslenen, sonra Mustafa Kemal önderliğinde "bağımsızlık" mücadelesiyle cumhuriyetin kuruluşuna uzanan bir dava tanımı yapıyordu.

Tepeden turnağa faşist Türk devlet ideolojisine daha fazla Osmanlıcılık vurgusu eklenerek pekiştirilmiş bir davaydı bu. Erdoğan konuşmasında tarihsel köklerini ararken hızını alamayıp da Adem peygambere kadar gidip karikatürlük haller bile sergiledi. Bir tarihsel kök ve kimlik bunalımı yaşadığı belli olan Erdoğan, dünya görüşüne uyumlu olsa sanırsız o hızla ilk aminoasidin oluşumuna kadar köklerini taşıyacaktı. Davutoğlu ise atamasını yapan Erdoğan'a biat edeceğine dair defalarca ve bıktırıcı şekilde kesin sözler vererek ve yeminler ederek konuşmasını süsledi.

Erdoğan'ın güç sandığı güçsüzlüğü!

Erdoğan CB seçilmesini "yeni Türkiye'nin doğum günü" olarak ifade ediyor. Bu "yeni" Türkiye kaç defa yeniden doğacak bilmiyoruz, ancak Erdoğan'ın partisinin içini dizayn etmesi ve Gül'ün temsil ettiği kliği hem örgütsel hem de siyasal olarak atıl duruma düşürmesinin şu an için "yeni bir durum" olduğu açıktır. Erdoğan bu kliği daha da öfkeli hale getirerek kenara atmayı başarmıştır. Erdoğan'ın siyasi başarı elde ederken, kendi saflarını iyice daraltarak, karşı safları olabildiğince genişleten bir siyasete mecbur kaldığını görüyoruz.

Şimdilik bu, onun zorunlu kaldığı ve verim elde ettiği bir politika ancak gelecekte aleyhine tanıklık yapacakları artıran ve onun en zayıf noktası olacak bir politikadır. Siyasetin genel kuralıdır; kendi cepheni geniş, karşı cepheyi dar tutacaksın. Erdoğan uzun süredir bu

tutumu terk etmiştir. Kendi cephesi sürekli daralırken karşı cephe sürekli genişlemektedir. Erdoğan'ın tüm güç gösterileri onun sürekli zayıfladığı gerçeğini karartamaz, aksine düşüşün birer kanıtıdır o debdebeli törenler. Fiilen ya da mümkünse anayasa değişikliği ile sistemi yenileyerek sistemin kabiliyetini geliştirme derindedir. Verili sistemin tıkanıklığı ve artık bedene dar gelmesi onun en büyük avantajıdır. Ama bu durum işlediği suçların, yarattığı öfkenin unutulacağı anlamına gelmez.

Sistemin değişmesinde (başkanlık) bir başarı çıkarması bile onun bugün tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmış gerçekliğini ve yarattığı kaygıları değiştirmeyecektir. Ki başkanlık sistemi, içinde olduğu egemen sınıf kliklerinin bir kısmının gönlünde yatan aslan olsa da, bir anayasa değişikliğiyle bunun yapılması kolay görünmemektedir. Bu anlamda Erdoğan, yeni sistemi, yeni politik krizlere gebe kalacak şekilde, fiili başkanlık sistemini deneyerek uygulamaya çalışacaktır.

Davutoğlu'nun restorasyonu: Emperyalist güçlerin gözüne girme mücadelesidir!

"Yeni Türkiye" retoriği hiç tükenmeyecek gibi. Ama artık şunu biliyoruz ki bu retorik aynı zamanda yeni politik krizlerin ya da var olan politik krizlere yenisinin eklenmesini sağlayacak bir güçlü potansiyel anlamına gelmektedir. Yeni Başbakan Davutoğlu, AKP kongresinde yeni süreci 9 konu başlığındaki "restorasyonlarla" devam ettireceklerini ifade etti.

Türkiye'nin bu ayaklar üzerinden restorasyonunun -ve hatta ivme kazanarak devam edeceğini ifade etti. Davutoğlu'nun bahsettiği restorasyon başlıklarına ve konuşmasına bakarsak onun tercih edilmesinin birkaç nedeni olduğunu anlamak mümkündür.

Birincisi ve en önemlisi Türkiye'nin uluslararası alandaki yeri ve bu bağlamda genel çizgisidir. Davutoğlu "emperyalizme" dayanarak bir "özgüven" yaratmayı en üst düzeyde kavramış ve deneyim oluşturmuş bir kişiliktir. Erdoğan, Davutoğlu'nun tersine giden dışışleri politikasını emperyalist politikalara yeni bir sayfa açarak, yeni taahhütler vererek daha güçlü şekilde uyumlu hale getireceğine inanmaktadır. Ki bu durum heveslendikleri başkanlık sisteminin de güçlü bir destek gücü olabilir.

İkincisi, "çözüm süreci"nin geldiği evredir. Kürtler Ortadoğu'da her açıdan kilit bir konum elde ederken Erdoğan ve Davutoğlu bölge politikasında emperyalizmin gözüne yeniden girmek için "çözüm süreci" gibi bir kartın ellerinde olduğunu düşünmektedir. Çünkü Kürtlerle barış aynı zamanda TC için bölgede istediği gibi "at oynatma" olanağı olarak görülmektedir. Türk devletinin bu yaklaşımının en hafifinden bir gaflet ve bölge okumasının en sorunu

tarafı olduğu açıktır. Dar kafalılık ve tek yanlılık Davutoğlu siyasetinin çıkmazıdır. "Çözüm süreci"ni de dış politikayla tek yanlı olarak bağlayarak yaptıkları hesaplar muhtemeldir ki yine ellerinde patlayacaktır. Ama bu meselenin gerek Türk egemenlerinin gerekse de Erdoğan'ın geleceği için en önemli sorun olduğu açıktır. Davutoğlu'nun iç ve dış politika meselesi olan bu meseleyi azami oranda kendileri için faydaya dönüştüreceğine olan bir inanç hasıl olmuştur.

Üçüncüsü, Gülen Cemaati ile yürütülecek mücadeledir. Bu esas olarak hala Erdoğan'ın kavgasıdır. Erdoğan kendi saflarını bu mücadele ekseninde kenetleyememiştir. Bu Gülençilerin gücünden kaynaklanan bir durum değil Erdoğan'ın zayıflama eğilimine girmiş olmasından ileri gelen bir durumdur. Davutoğlu'nu atarken bir yanıyla onu bu mücadeleye mecburda kılmıştır. Zira "paralel yapıyla mücadele azmi atanması için en önemli kriter oldu" diyerek Davutoğlu'nu bir politikayla bağlamış da oldu.

Ama biliyoruz ki Davutoğlu'nun atanması için en belirleyici faktör kesinlikle bu "paralel yapı"yla mücadele kararlılığı falan değil. Erdoğan her şeyde yaptığı gibi bu atamayı da kendi saflarını tahkim etmek için bir araca dönüştürmek istemiştir. Davutoğlu bu politikanın bir ürünü olarak atanmamıştır ama göreve gelirken bu yönelimle bağlanmıştır. Bu durum onun bu eksende çok yönlü bir denetim cenderesinde olacağını ve politik krizlerin bir gerekçesinin şimdiden hazırlanmış olduğunu da göstergesidir. Ne kadar mücadele etti, ne kadar etmedi, mücadele etti mi etmedi mi gibi potansiyel kriz gerekçeleriyle muhatap olabilir.

Yeni CB, AKP Kongresi ve yeni Genel Başkanı siyasi yönelimde bir yeni durum yaratmayacaktır. Var olan eğilimin restore edilerek devam ettirileceği anlaşılmaktadır. Aslında bunu bugüne kadar emperyalist politikaların icrasında gösterilen başarısızlığın giderilmesi için yeni fırsatın yakalanması olarak da görebiliriz. Erdoğan ve Davutoğlu bu eksende bir odaklanma ve yoğunlaşma içinde olacaktır. Bu eksende gösterecekleri başarı tam da sistemin kendi istedikleri gibi değiştirilmesine güç ve olanak sunacaktır. Ama bu noktada yaşanacak yetmezlik yeni "teamüllerin", "yeni meşruiyet araçlarının" ve yeni biçimlerin üzerine karabasan gibi çökecek politik krizler anlamına da gelmektedir. Ama şu an Erdoğan ve Davutoğlu'na "zorunlu olarak" bir şans tanınmıştır. Başkanlık rejimi için antrenmanlara müsaade edilmiştir. Performans kontrol edilip, test edilecektir. Süreç şu anda bu karakteri taşımaktadır. Yeni olan sadece budur. Kesinleşmiş, kararlaştırılmış bir durum henüz yoktur. Kolay olmayacağı da açıktır.

İrkçılığa karşı ABD Elçiliği önünde eylem

Londra: Amerika Birleşik Devletleri'nin Missouri eyaletinin St. Louis kentinde 18 yaşındaki siyahi genç Michael Brown'ın öldürülmesi ve devamında ya-

pılan protesto gösterilerine yapılan saldırılar Londra'da protesto edildi.

Stand Up To Racism (İrkçılığa Karşı Ayağa Kalk) tarafından organi-

ze edilen eylem ABD'nin Londra'da bulunan büyükelçiliği önünde 27 Ağustos'ta yapıldı. Gösteride Michael Brown'ı öldüren polisin cezalandırılması çağrısı yapıldı. Ayrıca İngiltere'de polis tarafından öldürülen Mark Duggan için daya-

nışma grubundan temsilciler de konuşma yaptılar. İşçi Partisi'nden **Diane Abbott** da konuşma yaparak olayı protesto etti. Partizan da eyleme kendi dövizleriyle katıldı. Eylem atılan sloganlarla sona erdi.

İŞİD'in Suriye ve Irak'taki ilerleyişi ve olası gelişmeler

YPG İŞİD'e karşı ciddi bir başarı elde etmiş bulunmaktadır. Öyle ki bu başarı aynı zamanda Peşmerge ile PKK arasındaki muhataplık çatışmasını da belli oranda ötelemiş ve PKK aktif direnişi ile Irak Kürtlerinin ilgi odağı olmuştur.

İŞİD örgütünün Ortadoğu'daki varlığı şu sıralar Irak nezdindeki bölgelerle tarif edilse de, bu gerici örgütün Suriye'deki ilerleyişi de ciddi anlamda dikkat çekicidir. Zira Suriye'de popülarite kazanan Irak merkezli bu katliam timinin Musul'u ele geçirmesinden kısa bir süre sonra Kerkük, Selahattin, Diyala hattı üzerinden İran sınırına kadar ilerleyebilmiştir. Bu ilerleyişin esas amacı ele geçirilen bölgeleri de kalıcılığını tesis etmektir.

İŞİD Suriye'de ise Halep'in kuzey bölgesinden başlayarak Rakka, Haseke'nin güneyi ve Deyr ez Zor'u kontrol ediyor. Irak'taki son saldırıları neticesinde de Musul, Anbar, Kerkük'ün çevresi, Selahattin ve Diyala'nın bir kısmını elinde bulunduruyor. Musul ve Anbar'daki kazanımları ile de Irak-Suriye arasında bir sınır hattını kontrol eder hale geldi.

Bu coğrafi alanın kontrolünün yanı sıra enerji kaynaklarının da denetimi inanılmaz boyutta arttı. Enerji kontrol noktaları arasında Musul, Kerkük, Selahattin ve Diyala'da bazı petrol bölgeleri ve Musul Barajı da yer alıyor. Bu kaynakların ele geçirilmesi ile birlikte çeteler, askeri ve ekonomik anlamda da ciddi bir güç kazanmıştır. Su kaynaklarını ele geçiren İŞİD, bölge halkının suyunu da kesti. Öte yandan Musul Barajı'nın kapaklarını açıp Irak'ı su altında bırakacağı tehdidi Irak hükümetini köşeye sıkıştırdı.

İŞİD'in Ortadoğu'daki ilerleyişi salt Irak'la sınırlı değil. Zira İslam Devleti gibi bir stratejisi bulunun örgüt, saldırı-

larını ciddi planlar doğrultusunda yapmaktadır. İŞİD'in bölgedeki planları doğrultusunda dikkate değer bazı olasılıklar da bulunmaktadır. Bu olasılıklar özellikle Suriye noktasında düğümleniyor. Çünkü Blad-ü Şam olarak ifade edilen bölgenin en stratejik noktalarından birini Suriye oluşturmaktadır.

Suriye'deki kırılma süreci

Hiç kuşku yok ki, bugün Suriye ciddi oranda İŞİD'e karşı bir savaş vermemektedir. Zira İŞİD'in El-Nusra ve ÖSO gibi örgütlerle çatışması Suriye'nin işine geliyor. Bu durum İŞİD'in hâkimiyetindeki bölgelerin vurulmamasından da anlaşılabilir. Suriye hükümeti ekonomik ve askeri gücünü kontrol etmek adına çatışmadan uzak durmakta ve çetelerin kendi aralarındaki çatışmasını zevkle izlemektedir.

Ancak İŞİD'in Irak'ta bu denli güçlenmesi Suriye'deki savaşın genel seyrini etkileyecek düzeydedir. Örgütün Suriye'deki kazanımlarını Irak'a tahvil ettiği gibi bir gerçek bulunmaktadır. Örgüt esas olarak Irak'taki gücünü, Suriye'deki konumunu güçlendirmenin derindedir. Esas olarak bölgesel kalıcılığını sağlamak adına Suriye'nin baş müttefikleri olan Lübnan, Irak ve İran'ı da tehdit etmektedir. Örgütün Irak'taki gücünü pekiştirme çabası ciddi bir saldırı beklentisini gündeme getiriyor. Bu nedenle Suriye ve İŞİD arasındaki sükkünat sürdürülebilir olmaktan çıkacaktır.

Suriye'deki çatışmaların dinsel boyutunun ön plana çıkması ile birlikte Esad safında savaşmak üzere Suriye'ye gönde-

rilen yüzlerce Iraklı Şia, Irak Merkez Hükümeti'nin çağrısı ile Irak'a geri dönüş gerçekleştirdi. Suriye'deki çatışmalarda Suriye-Irak sınırını tutan Irak askerlerinin şimdilerde bölgesel bir otoritesi kalmadı. Yarubiye Sınır Kapısı İŞİD'in kontrolüne geçmiş bulunmaktadır. Bu durum İran'ın da Irak üzerinden Suriye'ye erişim imkânını ciddi oranda zayıflatmıştır.

Bu doğrultuda Suriye nezdinde durulduğu düşünülen çatışmaların daha şiddetli bir biçimde süreceği bir gerçektir. Zira "Suriye muhalefeti" olarak gerici örgütlenmelerin parçalı durumu ABD'nin bölgesel politikalarını sekteye uğratmaktadır. Bu durumun giderilmesi noktasında İŞİD bölgede ciddi bir rol üstlenmektedir.

Gerici örgütleri bölgesel olarak zayıflatan ve hatta bunlarla çatışan İŞİD, Suriye'de merkezi bir güce sahip olmak istemektedir. Bunun ilk adımları şimdiden görülmektedir. Örgüt Halep eyaletinde Türkiye sınırına yakın stratejik açıdan önemli bazı noktaları ele geçirmeye başlamıştır.

İŞİD'in Ortadoğu'da ilerleyişine dönük devletlerin ciddi bir mücadelesi görülmemektedir. Kartlar emperyalizmin kurallarına göre oynanmaktadır. Eğer oynanmasaydı, ülkelerin İŞİD'i markaja alması ve büyük bir saldırı planlaması beklenirdi. Planlanan ve uygulanan saldırıların bir merkezden yürütüldüğü kesindir. Bu açıdan İŞİD'e karşı verilecek mücadele anti-emperyalist içerikte olmak zorundadır.

İŞİD'in Suriye'deki ilerleyişi ve Rojava

İŞİD'in askeri ilerleyişinin tıkandığı bir nokta vardır ki o da Rojava'daki devrimsel süreçtir. Zira Kürt ulusal mücadelesinin en stratejik evrelerinden birisinin yaşandığı Rojava'da kimi çelişkiler değerlendirilerek çatışmasızlık görkemli bir direnişe ve devamında devrimsel bir sürece dönüşmüştür. Her şeyden önce Ulusal Hareket'in bağımsızlık mücadelesi kapsamında İŞİD'e karşı anti-emperyalist bir direniş ruhunu kuşanmasının sonucudur. Bu kapsamda İŞİD bölgede en çok Kürtleri hedef almaktadır. Uzun

zamandır Kobane'de üstünlük sağlamak istemektedir. Kobane'nin kimi köylerini ele geçiren İŞİD halihazırda ciddi bir ilerleyiş sağlayamadığı gibi ciddi kayıplar da vermektedir.

İŞİD için Rojava içinde en zayıf halka Kobane olarak görülmektedir. Kobane'nin üç tarafı İŞİD tarafından kontrol edildiği için buranın kolay düşeceği, böylece Afrin ve Cezire ile birlikte tüm sınır hattının ele geçirileceği planlanmaktadır. Ancak ne var ki şehirler deviren, iktidarları sarsan İŞİD Kobane'de giderek daha fazla kayıp vermektedir.

YPG İŞİD'e karşı ciddi bir başarı elde etmiş bulunmaktadır. Öyle ki bu başarı aynı zamanda Peşmerge ile PKK arasındaki muhataplık çatışmasını da belli oranda ötelemiş ve PKK aktif direnişi ile Irak Kürtlerinin ilgi odağı olmuştur. Birçok mevziyi terk eden Peşmerge ise askeri zayıflık göstermiştir. Birçok Peşmergenin PKK saflarına geçmesi, Irak Kürt Bölgesel Yönetimi, içinde PKK döneminin başladığı, Barzani döneminin ise sekteye uğradığı olarak tanımlanabilir.

Asıl mesele İŞİD'in ilerleyen dönemlerde olası saldırıları ile gelişmenin daha farklı boyut kazanabilir olmasıdır. Zira Sincar, Yarubiye sınır kapısı gibi yerlerin İŞİD kontrolüne geçmesi ile bu bağlantıyı sağlayan tek yer olarak Türkiye-Suriye-Irak sınırının birleştiği bölgede bulunan Fişabur sınır kapısı kalmıştır. Peşmerge, Suriye ile bağlantıyı sağlayan Musul'daki bölgelerin çoğunu direnmeden İŞİD'e terk etmiştir. PKK'nın Fişabur kapısının denetimi altına almak istemesi sürekli olarak Peşmerge tarafından reddediliyor. Peşmergenin direniş zaafiyeti Fişabur açısından güvenlik sorununu da gündeme getiriyor. Peşmergenin Fişabur'u kaybetmesi halinde PYD/YPG kontrolündeki Cezire bölgesi ciddi tehdit altında kalacaktır. Çünkü Cezire, Musul ve Rakka arasında kalmaktadır ve bu bölgelerin denetimi İŞİD'in elindedir.

PKK'nın Irak'taki İŞİD ilerleyişine dönük tam desteği oldukça önemli bir yerde durmaktadır. PKK'nın zayıf olduğu Irak'ta İŞİD'e karşı sağlanacak bir başarı, bu gücü tesis edecektir.

Arjantin'de genel grev hayatı durdurdu

H. Merkezi: Arjantin'de artan enflasyonla birlikte pahalılaştıran hayat şartları karşısında ücretlerin yükseltilmesini ve vergilerin düşürülmesini talep eden 1,5 milyon üyesi bulunan **Genel İşçi Sendikası (CGT)**, 24 saatlik bir uyarı grevi

gerçekleştirdi. 29 Ağustos Cuma gününün ilk saatlerinden itibaren başlayan grev, ülkenin genelinde hayatın durmasına neden oldu.

Ülkede Plaza Del Mayo dâhil ana meydanlar ve caddeler işçi kitleleri tara-

findan kapatıldı. Birçok noktada yollar işgal edildi. Ülkenin 5 büyük sendikasıyla üçünün katıldığı grevde işçiler ücretlerinin arttırılmasını ve vergilerin azaltılmasını talep ediyor. Shell, Calsa, ve Volkswagen işçilerinin yanı sıra liman işçilerinin katıldığı greve yönelik zaman zaman polis saldırıları da yaşanıyor. Ül-

kede bir çok fabrikada üretim faaliyetleri durmuş vaziyette. Okullar, hastaneler (acil servisleri çalışıyor) ve Adalet Bakanlığı kısmen grevdeler. Bankalarda, benzinliklerde, lokantalarda tümüyle greve gidildi. İş bırakma eylemleri sebebiyle Başkent Buenos Aires'te uçak ve tren seferleri durdu.

YAŞAMIN AKIŞINI YAKALAMAK!

Şengal dağlarındaki Ezidi halkımızın susuzluğuna su olmak, Gazzeli halkımızın üzerine atılan her bombanın önünde protestolarımız ve direnişimizle set olmak, Rojava'daki kuşatmalara bedenimizle siper olmak, bizim istediğimiz çalışmadır.

Sınıf mücadelesi, her geçen gün bizlerden daha fazla bilinç, daha fazla pratik bekliyor. Sınıf mücadelesinde ezilenlerden yana tavır belirlemiş olan devrimcilerin, yaşanan değişimleri, ortaya çıkan yeni koşulları, karmaşıklaşan toplumsal sorunları çözümlenmesi ve hızlı yanıt olması, **varoluşsal** nedenlerinin gereğidir. Yaşamın karmaşıklığını çözümlenip öngörülerde bulunup, hazırlık yapmak başarılı olmanın ön şartlarıdır. Ancak bu konuda bir dizi önemli eksiklik içinde olduğumuz açıktır.

Komünist parti, gücünü kitleler içerisindeki yaygın örgütlenmelerden alır. Bu örgütlenmeler dernek, sendika, kooperatif vb. tarzda legal olabileceği gibi, illegal parti yapıları da dahil olmak üzere geniş bir yelpazeyi kapsar. Fakat bu örgütlerin tepeden inme değil, kitlelerin içerisinde yaptığımız çalışmalar sonucu ortaya çıkan ihtiyaçlara göre hızlı bir şekilde örülmesi gerekir! Kolektif bir tarzda bu örgütleme ihtiyacı duyan kitlelerle birlikte inşa edilmesi gerekir. Bu da kitlelere gitmek, içlerinde olmak, onları dinlemek, somut sorunlara göre şiar belirlemek yani “çözüm iradesi” olduğumuzu/olabileceğimizi göstermekle olur.

Kitleleri örgütlemek için en başta kendimizi örgütlemeliyiz!

Örgütlenme meselesi geniş bir konudur. Biz bu yazımızda komünist partinin, kitleler içindeki sensorları sayılabilecek yerel çalışmalardan hareket edeceğiz. Yerel alanlarımızın, yayınlarımızda kurgusu yapılan, çeşitli güncel sorunlara yanıt olmak için hem kendilerini hem de kitleleri ne kadar örgütleme çabası içerisinde girdiklerini sorgulamaları gerektiğini düşünüyoruz.

Yazımızın da bu sorgulayıcılık içerisinde **yanıtlar arayarak** ve **hemen pratiğe geçme** düşüncesiyle okunması gerektiğini özellikle vurguluyoruz. Somut örneklerden gidelim.

Gazetemizin çeşitli sayılarında Rojava, Şengal ve Gazze halkları için çağrılar yapıyor. Bu “çağrı”nın adresleri elbetteki dört bir yanda olan okuyucularımızdır. Tek başına bile olsa, her okuyucumuzun bu “çağrı”ya yanıt olması gerekir! Yaşam, bizim atıl kalmamızı, yavaş hareket etmemizi, sadece destekçi olma pozisyonunda kalmamızı kaldıramayacak hızda ve sertlikte akıyor! Rojava, Şengal ve Gazze’de açıklık ve susuzluğa mahkum olan, halkla-

rımızın yaşamı, bizim hareketsizliğimizi “beklemiyor”. Şengal dağlarındaki Ezidi halkımızın susuzluğuna su olmak, Gazzeli halkımızın üzerine atılan her bombanın önünde protestolarımız ve direnişimizle set olmak, Rojava’daki kuşatmalara bedenimizle siper olmak, bizim istediğimiz çalışmadır.

Devrimci bir yapının militanları, ani gelişen olaylar karşısında sorumluluklarını yerine getirmek için “çağrı” gelene kadar beklemesiz. Fakat, inisiyatifli davranıp devrimci sorumluluk içerisinde ilk anda hareket edilememişse de, kolektiften gelen “çağrı” karşısında yapılabilecekler için hemen düşünülmesi, yaratıcılığın geliştirilmesi ve sistemli bir faaliyetin **örgütlenmesi** gereklidir. Hangi araçların kullanılacağı, içinde yeni yerler de dahil olmak üzere hangi semtlere, mahallelere gidileceği, kimlerin gideceği, hangi şiarlar üzerinden ajitasyon/propaganda yapılacağı, çalışmamızın sonucundaki hedefimiz gibi faaliyetimizin esasları olan konular belirlenmeli ve zaman geçirmeden faaliyete başlanmalıdır.

Pratik içerisinde karşımıza çıkan yeni durum ve olanakları tekrar değerlendirip, geçici bile olsa örgütlülükler yaratabiliriz. Örneğin “Ezilen halklarla dayanışma komisyonu” oluşturulabilir ve sonrasında bize ulaşmak isteyenler için somut “adresler” belirleyebiliriz.

Yazının en başında vurguladığımız gibi son yıllardaki en önemli sorunlardan biri yapılan çalışmaların belirli, bilinen, kapsamlarda olması ve bunun doğal sonucu olarak da çeşitli örgütlülüklerin yaratılmamasıdır. Bizler iktidarı hedefleyen, devrim iddiası olanlarız. Hedefi komünist partinin örgütlülüğünü geliştirme olmayan, komünist partinin doğru ve yerinde/zamanında müdahaleleriyle kitle içerisinde güven geliştirmeyen tüm çalışmalar, havanda dövülen su gibidir. Uğraşırsın, didinirsin, epey yorulursun ama sonuçta başladığın noktadadır. Başta sıkıştığımız mahalle ve çevrelerden çıkıp, bulunulan her alanda tüm çalışmalarımızın kolektife aktığı Partizanlar olma bilinci ve sorumluluğuyla sınırlarımızı zorlamalıyız. Bu da çalışma yapılan her alanda örgütlü hareket etmek ve örgütler oluşturmak anlamına gelir. Yerel alanlarda öncülük olmadan, merkezi öncülük de işe yaramaz. Bunların ikisinin arasındaki diyalektik bağla unutulmamalıdır.

Halkın mücadelesinde en önde olmalıyız!

Egemenler, bin yılların deneyimi ve örgütlülükleriyle halk üzerinde baskı uyguluyor, sömürüyor, katlediyor! Bin yılların getirdiği geleneksel düşünüş tarzında egemenlerin lehine olan kısımları çok fazladır. Halkın, kendilerine ait direniş ve isyan gelenekleri de mevcuttur. Ama bu direniş ve isyanların her bastırılışında da bir dahaki isyana kadar “egemenlerin egemenliğine” daha fazla inanılmıştır. Diyalektik ve tarihsel materyalizm; ezilenlerin mücadelelerinde muzaffer olabileceklerini bize göstermiştir. Fakat bu hiçbir şekilde kendiliğinden olamaz. Askeri, ekonomik, politik, örgütsel, kültürel her alanda egemen sınıflardan daha ileri duruma geçmedikçe devrim iddiamızın hep daha ileri tarihlere atıldığını bilmemiz gerekir.

Bu da ezilenler için daha fazla kan, daha fazla acı, gözyaşı demektir. Çalışmalarımıza bizi sevk eden güç; tüm ezilenlerle birlikte yanıp-tutuşmanın getirdiği kendi haklılığımıza olan inanç ve ezenlere karşı olan kin, öfke olmalıdır. Çölde susuz kalmış bir insanın suyu arayışındaki istek, kararlılık ve amacına bağlılıktaki gibi, kitlelerin bizim yaşam kaynağımız olduğunu bilerek örgütlenme ve örgütlenme şiarıyla gitmeliyiz.

Çok açık ki, halkımızın ihtiyaçlarına, acılarına, isyanlarına yanıt olamayanlar, ezilen diğer bölüklerle dayanışmayı öne çıkarıp, birlikte yürüemeyenler ve tüm faaliyetlerini örgütlemeye dökemeyenler çok fazla yol alamaz. Bu yüzden duyularımız sürekli olarak açık kalmalı ve her türlü hak alma mücadelesinde, demokratik taleplerde, ezilenleri sahiplenmede hiç tartışmasız **EN ÖNDE** olmalıyız. Büyük bir cesaretle, inisiyatif ve yaratıcılıkla öne atılmalı ve sınırlarımızı her yönden zorlamalı/aşmalıyız. Partizan olmak, Kaypakkaya’nın ve şehitlerimizin mirasını sahiplenmek bunları gerektirir. Bu kapsamda başta Rojava, Şengal ve Gazze olmak üzere, halklarımızın yanında aktif olarak yer almak için çalışmalarımızı hiç beklemeden başlatma ve büyütme sorumluluğunu taşıyoruz.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Pir Hasan Kulaç

1981’in Eylül ayında Dersim’e “Savaş var, savaşa gidiyoruz” diyen Bolu ve Kayseri Hava İndirme Tugayları da dâhil, özel yetiştirilmiş elemanlarıyla 20.000’i aşkın askeri gücünü döken düşman, Dersim’i dört bir yandan kuşattı. “Anarşist arıyoruz” diye her tarafa azgınca saldırarak bölgede baskı ve işkencelerini artırdı.

Takvimler 5 Eylül 1981’i gösteriyordu. Bu saldırılar sonucu Ovacık Mercanlar mevkiinde kendi köylerine yakın bir ormanda bulunan Pir Hasan ve yanındaki yoldaşlarının kaldıkları yer düşman askerleri tarafından çembere alındı. Yüzlerce düşman askeriyle gerçekleştirilen saldırıda Proletarya Partisi üyesi Pir Hasan Kulaç ölümsüzleşirken, diğer gerillalar ise tutsak düştü.

Ahmet Şahin

1965 Elbistan doğumlu Ahmet Şahin, Ankara’da tıp öğrencisi iken Proletarya Partisi’nin düşünceleri ile tanışır. Atılganlığı ve inisiyatifli duruşu ile öne çıkan Şahin, TMLGB’yi inşa görevini üstlendi. Birçok eyleme katılan Şahin, Osmaniye Karakolu baskını sırasında yaralı yakalanarak işkencede katledildi.

Sinan Günel

1979 yılında Tokat’ın Almus ilçesine bağlı Dadukta köyünde dünyaya geldi. Çocuk yaşta tanıdık yarının umut yüklü yolcularını. ’96 yılında bölgede kurye olarak görev aldı. Bir süre sonra Partizanlarla ilişkisi koptu. Ailesinin ekonomik durumu nedeniyle İstanbul’a göç etti. ’98 yazına kadar devam bu durum, gerillaya katılma istemiyle son buldu. Aynı yılın sonbaharında tutsak düştü. 8 aylık tutsaklık sürecinin ardından şehit düşen akrabası Bahattin Günel’in yerini doldurmanın yükü vardı omuzlarında. Ve 1999 ilkbaharında gerillaya katıldı. 6 Eylül 2001’de girdiği çatışmada ölümsüzleşti.

“Hoş geldiniz” dediler bize, hoş gelenler onlar değil miydi?

Roboski: Savaşın Şengal’de hüküm sürmeye başlamasından bu yana biner biner geliyor Êzîdiler. Çoğu pasaportsuz, günlerce yürüyerek geliyor. Türkiye Kürdistanı’na yakın olanlar şanslı olsa da çocuklarının bir kısmını oralarda bırakıp gelmek zorunda kalanlar da var.

Roboski ve civar köylerden giriş yapıyorlar, günlerce yürüdükleri yolun yorgunluğu üzerlerinde; aç, susuz yürüdükleri yolun. Roboski köyünde dolmuştan indiğimizde yolun iki tarafında tozlu yolların izi üzerinde bavul ve çantalarıyla oturmuş bekleyen insanlarla karşılaşırız. Birden bire sanki başka bir dünyadan gelmiş gibi hissediyorsunuz kendinizi. İnsanlığımıza yabancılaşıyor, bizi tanımaya çalışarak bakan gözler karşısında donup kalıyoruz bir süre. Bakıyorlar hala; şaşkın değil ama mağrur, yaşadıklarının yorgunluğu var gözlerinde.

İlk olarak bütün bölgeyi anlamaya çalışıyoruz, bir ucundan diğer ucuna kadar dolaştıktan sonra Roboski’nin aslında çok küçük bir köy olduğunu anlıyoruz. Demek ki yaşadıklarının ağırlığından olsa gerek zihninizde kocaman bir bölge olarak kalmış Roboski. Daha kendi yaralarını saramadan başka yaraları sarmaya çalışıyor Roboski. Her iki günde bir sınıra kadar gerillaların eşlik ettiği Êzîdi halkı toplu bir şekilde giriş yapıyor köye, pasaportsuz. Daha geçen haftalarda devletin biber gazı ile karşılanmış olsalar da sınırda, biliyorlar ki yanlarında gerilla varken güvendeler. Çünkü gerilla namısu karşılık vermişti devletin biberine, gazına. Kendilerini yasadışı gören devlet, bu olaydan sonra görmezlikten gelmeye başlamıştı.

Roboski’ye yapılan girişin ardından kendilerini biraz olsun güvende hisseden Êzîdiler, birlikte gelebildikleri sevdipleriyle “uygun buldukları” bir yere serip örtülerini beklemeye başlıyorlar. Kimileri de köy okuluna “yerleşmiş” sakinleşmeye çalışıyor. Bekliyorlar, aslında ne

Daha kendi yaralarını saramadan başka yaraları sarmaya çalışıyor Roboski. Her iki günde bir sınıra kadar gerillaların eşlik ettiği Êzîdi halkı toplu bir şekilde giriş yapıyor köye, pasaportsuz.

Daha geçen haftalarda devletin biber gazı ile karşılanmış olsalar da sınırda, biliyorlar ki yanlarında gerilla varken güvendeler.

beklediklerini de tam bilmeden. Ara sıra köy halkının evlerinde banyo yapabiliyor, yine köylünün hazırladığı yiyeceklerle karınlarını doyurabiliyor olsalar da nereye gideceklerini merak ediyorlar.

Öncelikle köy okulunda organizasyondan sorumlu birilerini bulup, röportaj ve fotoğraf için müsaade istiyoruz. Gerekli izni aldıktan sonra bahçede yürürken bir kadınla göz göze geliyoruz. Gülümsüyor, gülümsüyoruz birlikte. Yaklaşıyoruz yanına. Çekingen olan onlar değil biz oluyoruz aslında. Nasıl olduklarını soruyoruz, gülümseyerek çok iyi olduklarını söylüyorlar. “Hoşgeldiniz” diyorlar bize, hoş gelen onlar değil mi aslında? Sahiplenmişler o zaman şu an yaşadıkları yeri diye geçiriyoruz içimizden. Tedirginliğimiz azalıyor azar azar.

Sorularımız var sorulacak. Hazırlanmıştık da oysa! “Nasılsınız, neler yaşadınız” diye sormaya başlar başlamaz “Öldürüldük, kadınlarımız, çocuklarımız kıymandan geçirildi” diye başlıyor anlatmaya. Donup kalıyoruz, sadece dinleyebiliyoruz bir süre; 20 çocuğundan sadece ikisini getirebilmiş olan bir anneyi. O anlatıyor, çocuklar ağlamaya başlıyor. Çocuklar ağlıyor, yan tarafımızda oturan diğer aileler de ağlamaya başlıyor. Bize yaşadıklarını anlatan anne ise isyan ederek ağlıyor, Kürtçe bilmediğimizi bildiği halde gözlerimizden ayırmıyor gözlerini.

Anlatıyor uzun uzun, biliyor anladığımızı, hissettiğimizi. O da biliyor acıların ortak olduğunu, acıyı hissetmek için aynı dili konuşmanın şart olmadığını. Yeni ağızlar ekleniyor ağızlara o anlattıkça. O zaman anlıyoruz ki, **anlatmak da bir yara sarma biçimi**. Anlattıkça yakınlık kuruyorlar bizimle çünkü. Yakınlık kurdukça aslında yalnız, sahipsiz olmadıklarını anlıyorlar.

Onlar ağlayarak yaşadıklarını anlatırken, soru sormak ve çekim yapmak o kadar zor ki! Annenin konuşmasını bitirmesinin ardından teşekkür edip yanından ayrılıyor, başka birinin yanına yaklaşıyor. Daha sonra bir başkasının daha! O kadar benzer ki anlattıkları, yaşadıkları. Hepsini aynı soruyor gibi; “Neden, ne hakla!” 73. katliamı yaşayanların sorduğu bu soru havada asılı kalıyor gibi, nereye gitsek o soruyu soruyoruz adeta.

Çocuk sesleri mi? Gelmiyor kulağımıza. Cidden! Nerede o şen şakrak, kuş cıvıltısı çocuk sesleri? Bakıyoruz etrafımıza; çocuklar annelerinin, babalarının

dizlerinin dibinde oturuyorlar. Ağlamaklı, gözleri dolu dolu. Biraz oynamak için kalksalar da uzaklaşmak istemiyorlar ailelerinden. Tanııyorlar ki burayı!

Bir bir geliyor Mêrdîn’den, Şir-nêx’ten, Amed’den otobüsler; görece daha rahat olabilecekleri yerleşim alanlarına doğru götürecek onları. Belki evet daha rahat olacakları yerlerdi, sahiplenildikleri yerlerdi gidip yerleşecekleri alanlar. Kendileri için özenle hazırlanmışlardı, sınırlı olanaklarla ancak havada asılı kalmaya devam etmeyecek miydi aynı sorular, “Neden, ne hakla!”? Aklımızda sorular, zihninizde kaydettiğimiz görüntüler ayrılıyor Roboski’den.

“Başbakanlığın genelge yayınlaması gerek”

- Buradaki düzen nasıl sağlanıyor, ihtiyaçlar neler ve nasıl karşılanıyor?

Mêrdîn DBP il yöneticisi İsa

Durç: Buradaki tüm yaşamı Mardin Büyükşehir Belediyesi organize ediyor. Şu anda burada 287 kişi yaşıyor. Bugün Roboski’den 500 kişi daha gelecek, onun hazırlığını yapıyoruz. Teknik olarak alt yapı eksikliği yaşıyoruz. Yavaş yavaş bu eksiklikleri de aşmaya çalışıyoruz. Üç adet alt komisyon oluşturduk. Sağlık birimimiz var, bir revir oluşturduk. Güvenliği Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) sağlıyor. Her gün dönüşümlü olarak dört kişi bekliyor yerleşim alanını.

Yemek ihtiyacını şimdilik yemek şirketlerinden sağlıyoruz ancak burada kendimiz yemek pişirebilmek için hazırlık yapıyoruz. Gerekli malzemeleri hazır edebildiğimizde buradaki halk kendisi yemek pişirecek. Konteynırlarla duşakabinler kurulacak. 250 bin metreköplük su depomuz var. Elektrikli jeneratörlerle sağlamaya çalışıyoruz şimdilik fakat bu sorunu da çözmeye çalışıyoruz. Psiko-sosyal anlamda ihtiyacımız için Eğitim-Sen ile KESK ile görüşüyoruz ancak henüz bir projemiz yok. Ancak insanların adaptasyonu için yoğunlaşacağız. Çocuklar için özellikle çalışmalar planlıyoruz.

- Yardım konusunda duyarlılık nasıl? Destek alabiliyor musunuz?

- Halk nezdinde ciddi bir duyarlılık var. Devlet nezdinde hiç yok. Pasaportu olmayan Êzîdiler ciddi bir sağlık problemi yaşasalar dahi hastanelere kabul edilmiyorlar. Çünkü mülteci yasasından yararlanamıyorlar. Çünkü AFAD genelgesinde sadece Suriye’den gelenler mülteci olarak kabul ediliyor. Irak’tan gelenler mülteci haklarından yararlanamıyorlar. Biz siyasi alanda bu sorunu çözmeye çalışıyoruz.

- Pasaportsuz olanların mülteci olarak kabul edilmeleri için ne gerekiyor?

- Başbakanlığın bir genelge yayınlaması gerekiyor. Sadece bir genelgeyle bütün sorun çözülür. Vali ve Sağlık Bakanlığı yetkilileri geldi ancak genelge olmadığı için vali emri ile bile hastanede acil hastalarımızı tedavi ettiremiyoruz. Devlet gelenler için Zaxo’daki kampa gitmeleri gerektiğini söylüyor. Bu insanlar

dağlardan geçerek buraya gelmiş, bunu düşünecek durumda değiller ki!

Yani devlet reklamını yapmak için gelip görünüyor ancak bir şey yapmıyor. Çadır istedik ancak vermiyorlar. Sözüün özü, halkın yaralarını yine halk sarmaya çalışıyor. Êzîdi Kürtlerin yaraları da halkın fedakarlığıyla tedavi ediliyor.

“Elimizdeki silahlar iyi olmadığı için savaşmadık, kaçmak zorunda kaldık”

Mêrdîn: Mêrdîn’e geçiyoruz Roboski’den, bir de biz görmek istiyoruz Roboski’den getirilen Êzîdilerin yerleştiği alanları. Mêrdîn’de durum olanaksızlıklara rağmen oldukça iyi, burada da öncelikli durağımız kamp yönetimi oluyor. Daha sonra da Êzîdilerle görüşmeye başlıyoruz.

- Savaşın önce Şengal’de yaşamınız nasıldı?

Xansêy Yusuf: Hayatımız çok iyiydi koyunlarımız, sürülerimiz, evlerimiz vardı. Çok mutluyduk, köylerimiz çok iyiydi. IŞİD geldi, hepimiz dağıldık. Çocuklarımız öldü, kadınlarımız kaçırıldı, erkeklerimiz öldürüldü, neye uğradığımızı şaşırдық. 5000 insan öldürdüler. Aileler çatışmaya çalıştı ama ellerimizdeki silahlar iyi olmadığı için fazla bir şey yapamadık ve kaçmak zorunda kaldık.

- IŞİD Şengal’e saldırdıktan sonra neler yaşandı?

- Peşmerge silahları bırakıp kaçtı, bizi buralara YPG getirdi. Eğer YPG olmasaydı hiçbir Êzîdi kurtulamazdı. Peşmergenin elinde küçük silahlar vardı ancak o küçük silahlar da bizleri korumaya yeterli değildi. Arap köyleri ile komşuyduk. Araplarla Êzîdiler dosttu, komşuyduk ama bu süreçte hepsi bize düşman oldu, kimse dostluğa sahip çıkmadı.

- Şengal’den geliş sürecinde neler yaşandı?

Xatun Xelef: Arabalara gelebilenler daha şanslıydı. Arabalarla gelemeyenler, dağlara sığındı, çocuklarını bırakmak zorunda kaldı. Arabalarla gelemeyenlerin çoğu kaçırıldı. Kadınlar, çocuklar arabaya binemeyen herkes kaçırıldı.

- Türkiye’ye nereden giriş yaptınız? Buraya nasıl geldiniz?

- Pasaportumuz yok. Kaçmak zorunda kaldık. Evden alabildiklerimizi aldık, yola çıktık. Zaxo’ya geldik. Buradan Roboski’ye kadar bir gün bir gece yürüdük. Roboski’den Şirnak’a. Şirnak’ta bir gece kalıp sabah Mardin’e geçiş yaptık. En rahat yer Mardin. Kürdistan’a yakın olduğumuz için biz kurtulduk. Şanslıydık. Ama herkes bizim kadar şanslı değildi. En büyük kıyımı onlar yaşadı. Tanıdıklarımızdan kurtulamayanlar oldu. Eşimin kardeşini öldürdüler Musul’da. Eğer yoldaşlarımız gelip bizim için savaşmasaydı hepimiz öldürülmüştük. Peşmerge öldürülmekten korktuğu için belki de savaşmadan kaçtı.

- Şengal’e dönmek istiyor musunuz?

- Eğer korku ve düşmanlık varsa geri dönmeyeceğiz ancak biterse kendi topraklarımıza geri döneceğiz.

ABD’de sınıf savaşları ve Ferguson

Kerim Abdul Cabbar*

Missouri’nin Ferguson kasabesindeki isyan, ırklar arasındaki haksızlıklarla mücadelede bir dönüm noktası mı olacak? Yoksa 21. yüzyılın erken siyasal kalkışmalarla ilgili, gelecekte yapılacak olan diploma tezlerinin küçük bir dipnotu mu olacak?

Cevap 1970 Mayıs’ında bulunabilir.

Kent State’deki ateş edilme olaylarını duymuş olmalısınız; 4 Mayıs 1970 tarihinde protesto gösterisi düzenleyen Kent Üniversitesi öğrencilerine Oxaio Ulusal Muhafızları tarafından ateş açılmıştı. Silah sıklması 13 saniye sürdü. 4 öğrenci ölümlen, 9 öğrenci yaralandı. Bunlardan biri ömür boyu felç kaldı. Olaylar karşısında yaşanan şok ve öfke 4.5 milyon öğrencinin katıldığı ülke geneline yayılan eylemlere dönüştü. 450 eğitim kurumu öğrenciler tarafından kapatıldı. Kent State olaylarından sonra yaklaşık 100.000 eylemci Washington’da toplandı. Öğrenci gençlik Vietnam savaşının, ırkçılığın, cinsiyetçiliğinin, kurulu düzene olan körü körüne inancın son bulması için aktif olarak harekete geçmişti.

Büyük ihtimalle Jackson State’teki ateş açma olaylarını ise duymamışsınızdır? 14 Mayıs günü, Kent State olayları tüm ulusa ateş salmışken, çoğunluğu siyahi olan Jackson State Üniversitesi öğrencilerinin eylemlerine polis av tüfeği ile ateş ederek iki kişinin ölmesine neden olurken, (bunlardan biri liseyi yeni bitirmişken diğeri ise 18 aylık bebek sahibi biriydi) 12 kişinin de yaralanmasına neden oldu.

Ulusal ölçekte hiçbir tepki oluşmadı. Ulus bir şey yapmak için harekete geçmedi. Tarih dediğimiz o ruhsuz canavar, bütün olanları yutarak ulusun bilincinden silmektedir. Nihayetinde, Ferguson vahşetinin tarih tarafından yutulması ve bağışsıklarında sonuçlanmasını istemiyoruz. Durumu, sistemin ırkçılık çerçevesindeki yeni bir pratiği olarak görmeliyiz. **Aksine gerçekliğin kendisi SINIF SAVAŞIDIR.**

Sadece ırk kavramında merkezileşmek, Michael Brown’un ölümünün –ya da bu ay içinde ABD’de polis tarafından vurulan üç silahlı siyahi meselesinde tartışılması polisin gerekçelendirilmesine katkı sunacaktır. Daha sonra beyazların siyahlara karşı ırkçılığı olduğu kadar siyahların da beyazlara karşı ırkçılığının olup olmadığını tartışacağız. (Evet ırkçılık var. Ancak genel hatlarıyla beyazların siyahlara karşı var olan ırkçılığı, ekonomik olarak siyah toplumun geleceğini etkilerken, siyahların ırkçılığı ise toplumsal düzlemde sıfır düzeyde karşılık bulmaktadır.)

Devamında, ABD’de polisin mavi renginden dolayı tehdit altında olan bir azınlık olup olmadığını –ayrımcılığa maruz kalmak anlamında- tartışacağız. (Polisi kınmadan önce, siyasal baskılar, yetersiz eğitim, farklı gizli politika-

lar gibi pek çok etkenin olduğunu belirtelim.) Devamında, siyahların suç oranlarına bağlı olarak daha çok polis kurşununun hedefi olup olmadığını kendimize soracağız. (Araştırmalar, siyahların New York gibi şehirlerde polis kurşununa daha çok hedef olduklarını göstermektedir. Ancak ulusal çapta yaygın olup olmadığını söylemek güçtür. Çünkü yapılmış yeterli araştırma yoktur. Adalet Bakanlığı’nın 2003-2009 yılları arasındaki rakamları, gözaltı esnasında yaşanan ölümlerde siyahlar, beyazlar veya Latinler arasındaki farkın çok az olduğunu göstermektedir. Bu rakamlarda kaçının silahlı olduğu belirtilmemektedir.)

İrk meselesinde pek çokları hemen yumruklarını göstererek, polisin aşırı tepkisinin nedenlerini ABD toplumunun gerçekliğinden uzaklaştırıyorlar. Tepkinin asıl nedeni renkten çok ebola virüsünden daha tehlikeli olan bir nedendir; senin **yoksul** olmandır. Tabii ki Amerika’daki pek çoklarına göre yoksulluk renkle, renk ise suçla eş anlamlıdır.

İronik olan, bu yanlış anlayışın yoksulların kendi gerçekliklerinde de var olmasıdır. İşte böylece egemen sınıfın istediği olmaktadır.

Son araştırma 50 milyon Amerikalının yoksul olduğunu gösteriyor. 50 milyonluk seçmen bloğu, ekonomik hedeflerine ulaşma çabası içinde örgütlenebilirse önemli bir güçtür. Bunun içinde var olan “% 1’lik zenginler açısından”; yoksulların bir an için durup, bunlar bu kadar zamandır bizimle dalga geçiyorlar diye düşünmemeleri için; göçmenlik, silah kullanımının kontrolü, kürtaj gibi, duygulara hitap eden konularla oyalanmaları, gerçek sorunlardan uzaklaştırılarak bölünmeleri çok önemlidir. 50 milyon yoksulu “böl-parçala” politikasıyla kontrol altında tutmanın yolu, yanlış bilgilendirmedir. PunditFact’ın haber kanallarıyla ilgili araştırmasına göre; Fox ve Fox News Channel’in haberlerinin % 60’ı, NBC ve MSNBC’nin ise % 46’sı yalandır.

Bu kanallar “yeni” kardeşler! Ferguson olayları sırasında Fox News kanalı Martin Luther King’in siyah beyaz bir fotoğrafını yayımlayarak şu altyazıyı geçiyordu; *“Missouri’deki eylemler, Martin L. King’in mesajını unutarak şiddete yöneliyorlar.”* Acaba bunlar 2. Bush Irak’ı işgal ederken de şu yayını yaptılar mı? *“İsa’nın mesajını unutan ABD, yavaş yavaş çevirmeyi unutarak binlerce insanı öldürüyor.”*

Bilgi alma kaynaklarının pespaye olduğu bir ülkede izleyiciler nasıl doğru tercihler yapabilir? Yapamazlar. Bu tam olarak % 1’in % 99’un kaderini belirlemesinden dolayı olmaktadır.

Daha kötüsü ise, kimi politikacılar ve işverenler yaptıklarıyla yoksulların yoksul olarak kalmalarına uğraşmaktadır. HBO kanalındaki “Last Week To-

night” adlı komedi-haber programında John Oliver, “Payday Loans” (yüksek faiz oranıyla “gün kredisi-günlük kredi” veren şirketler) konusunu ele alarak, şirketlerin duygusuzca çaresiz yoksulları sömürdüklerinden bahsediyordu. % 1900 net gelirle kazanç sağlayan böyle bir endüstri nasıl olabilir? Teksas yerel milletvekili “Payday Loans” şirketler zinciri sahibi olan Gery Elkins, konuyla ilgili yasal düzenlemeyi bloke etmişti. Gery Elkins’i kendi şirket çıkarlarından dolayı sürekli eleştiren milletvekili Vicki Truitt ise vekillik döneminin bitmesinden sadece 17 gün sonra ACE Cash Express şirketinin lobicisi oldu. John Oliver, yoksulların bu tarz kredilere yönlendirilerek ödeme zorluğu içine sürüklenmelerinin sağlandığını ve kredi almaya devam ettirildiklerini gösterdi. Bu kısır döngü parçalanmamaktadır.

Bilim kurgu alanındaki kitaplar, Snowpiercer, Divergent, Hunger Games ve Ellysium gibi filmler var olan öfkeyi ifade etmektedirler. Bunlar sadece gençliğin iktidar temsilcilerine karşı hoşnutsuzluğunu ifade etmemektedir. “Açlık Oyunları”ndaki Donald Sutherland’ın porselen rolünü izlemeye bizi sevk eden, acımasız bir ABD başkanının zenginliği elinde tutmak için pençelerini yoksulların boğazına dayamasıdır. Senaryo, gerçek hayatta “% 1”in, orta sınıfın erimesi karşısında zenginliklerini arttırmasına benziyor.

Bu abartı değildir. İstatistikler kanıtlamaktadır. Pew Research Center’in araştırmasına göre, 1970’den bu yana yaşanan % 11’lik düşüşle orta gelir düzeyine sahip Amerikalılar nüfusun yarısıdır. Orta sınıfın ortalama geliri son on yılda % 5 düşerek, ortalama zenginlikte % 28’lik düşüşe denk gelmektedir. Her geçen gün daha az insan (sadece % 23) emekli olmak için yeterli paraları olduğunu ifade etmektedir. Durumu daha çarpıcı ifade eden ise; daha az Amerikalı, daha çok çalışarak zenginleşebileceği Amerikan rüyasına inanmaktadır.

Gerçek düşmanlarımıza karşı –bece-riksiz politikacılar, yasa yapıcılar ve diğer tüm iktidar bileşenleri- birleşip mücadele edeceğimize, onların tuzağına düşerek birbirimize düşüyor, gücümüzü düşmanlarımıza karşı kullanacağımız yerde müttefiklerimize karşı kullanarak heba ediyoruz. Kuşatmanın nedeni sadece renk ve politik parti aidiyeti değil aynı zamanda cinsiyettir. Laurie Penny, “Unspeakable Things: Sex, Lies and Revolution” adlı kitabında, erkeklerin kadınlar karşısında, kariyer alanlarının kısıtlanmasıyla yaşadıkları değersizlik sonucunu; var olan öfkelerini, bu durumu yaratana karşı değil de, kendileri de

benzer sorunları yaşayan kadınlara yönelttiklerinden bahsetmektedir.

Zenginleri bu kadar ağır bir biçimde haksız damgaladığımı biliyorum. Kendi topluluklarına büyük yardımlarda bulunan zenginler olduğunu biliyorum. Başarılarında mütevazı olup çevresindeki yardım edenler vardır. Ancak bu, milyonerlerin ve milyarderlerin görüntüde yiyecek kuponlarının azaltılması için yaptıkları ile, öğrenci kredilerinin yükünün azaltılmasına yol açmadığı gibi, işsizlik parasından yararlananların sayısını da arttırmaktadır.

Bu tür silahlı ölümlerde ve şiddet olaylarında (polis tarafından gerçekleştirilen ç.n.) polis ve adalet kurumları adaletsiz düzenin yasalarını uygulamaktadırlar. Öfkemiz artmakta ve isyanımız adaletin yerini bulmasını talep etmektedir. Oysa haber kanalları farklı insanlarla röportaj yapıyor, yetkililer sorumluluklarını başkalarının üzerine atıyorlar.

Sonrası ne?

Ferguson eylemlerinin gerekçelerinin olmadığını söylemiyorum –söylüyorum-. Gerçeklikte ülke geneline yayılan daha fazla protesto eylemine ihtiyacımız var. Kent State döneminde miyiz? Hangi olay, 4 milyon öğrenciye barışçıl eylem yaptırabilir? Çünkü gerçek değişimi yapmak için buna ihtiyacımız var. Yıpranmış politikacıları devirmek için, sömürücü işletmeleri boykot etmek için, ekonomik ve fırsat eşitliği yasasının gerçekleşmesi için ve ekonomik geleceğimiz üzerinden kazanç sağlayanların cezalandırılması için; orta sınıfın yoksullarla, beyazların Afroamerikalılarla eylemlerde birleşmesi gerekiyor.

Tersi durumda, Ferguson’da bugün yaşadıklarımızı yaşayacağız: Bir avuç politikacının ve ünlünün sempati ve tiksinti ifadelerini dinleyeceğiz. Neyi değiştirmek ve nasıl değiştirmek istediğimize dair elimizde somut bir liste olmazsa, gene çocuklarımızın, ailelerimizin ve komşularımızın ölü bedenlerinin etrafında toplanırız. John Steinbeck’in “Gazap Üzümleri” kitabında yazdığı; *“durgunluk, ezilenlerin güçlenmesini ve birleşmesini sağlar”* sözlerinin doğruluğunun kanıtlandığını umut ediyorum. (...)

*Kerim Abdul Cabbar; eski Amerikalı NBA basketbolcusu. Makale, 25/8/14 tarihinde, YKP (ML)’nin yarı resmi yayın yapan “antigeitonies.blogspot.gr” adresinden alınarak Türkçe’ye çevrilmiştir.

İHD'den HDP-Halk Cephesi'ne ilişkin inceleme raporu

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi dernek binasında, 29 Temmuz 2014'te Halk Cephesi'nin HDP standına saldırısı ve sonrasında yaşananlara ilişkin inceleme raporunu basın toplantısı ile açıkladı. Basın toplantısına İHD İstanbul Şube yöneticileri **Kıvanç Sert** ve **Hulusi Zeybel** de katıldı.

Olayların ÖDAD'ın açtığı Selahattin Demirtaş tanıtım standına saldırı ile başladığına dikkat çeken raporda, "Tarafların bu konudaki ifade ve iddiaları birbirini yalanlamaktadır" denildi. Rapora göre, HDP, "Halk Cephesi'nin daha önce başka birçok örnekte olduğu gibi, bu stand da önce kaldırım dediği, buna itiraz edildiğinde ise hem stand hem de stant görevlilerine filen saldırdığı" yönünde açıklamada bulunurken HC ise "sadece uyarı yapmaya gittiklerini, uyarı esnasında önceden bölgeye getirildiği iddia edilen grupların kendilerine saldırdığı" yönünde açıklamalarda bulunuyor.

Halk Cephesi'nin konuyla ilgili gerek kendi yayın organlarında gerekse de farklı kaynaklara verdikleri demeç ve röportajlarla bu çizgilerini açıkça savunmalarını kınayan raporda "Bu tarzın toplumsal mücadeleye hiçbir kazanım sağlamadığı gibi çok büyük kayıplara neden olduğunu, olacağını gördüğümüz için bu tarzdan vazgeçmelerini, halkların sağduyusuna kulak vermelerini öneriyor ve bekliyoruz" denildi.

İkitelli'de Suriyelilere saldırı

İddiaya göre Suriyeli bir kişinin tecavüz iddiası ile linç edilmeye çalışılmasıyla beraber, Suriyelilere ait iş yerlerinin ve evlerin basılmasının ardından, birçok araç, dükkân ve ev milliyetçi bir grup tarafından kullanılmaz hale getirildi.

Devamında devrimci kurumların araya girmesiyle olaylar büyüdü. Kurumlardan görüştüğümüz kişilerin bilgilendirmesi dâhilinde, olayların bir haftadan beri süregelen kıskırtmanın sonucu olarak doğduğu ve devrimci kurumların etkin olduğu bölgelere faşistlerin polis destekli girme çabasının sonucu olarak gerçekleştirildiği ve yine Suriyelilerin bir bahane olarak kullanıldığı söyleniyor. Kaldı ki saldırıların ardından Suriyeliler bir tarafa bırakılıp devrimci kurumlar hedef alınmıştır.

(İkitelli'den bir ÖG okuru)

Festivaller ve kitle çalışması

Evvel-i Temmuz Festivali, Munzur Kültür ve Doğa Festivali ve Erzingan'da yapılan festivallerin ardından şimdi de İstanbul'da bazı mahallelerde yapılacak olan yerel festivallerin startı veriliyor. Bu yıl içerisindeki festivallerin CB seçimleriyle buluşması bizler açısından belli olumlulukları da sağlamış oldu.

Bu festivallerde boykot tavrımız ve yerelin gündemleriyle ilişkili materyaller hazırlanarak çalışmalara başlandı. Öncesinde belli hazırlıklar yapmak, emek harcamak festivallerde görünürlüğümüzü artırmış, haliyle kitlelerin de ilgisini çekmiştir. Şimdi bu deneyimlerden yola çıkarak önümüzdeki festivallerin politik ve pratik hattını belirleyerek kitlelere gitmenin, buluşmanın, illa ki örgütlenmenin yol ve yöntemlerini daha yoğun tartışmalıyız.

Mahallelerde yapılan festivaller, yoksul emekçilerin yaşadığı yerler genelde ve genellikle kuruluş festivalleri olarak algılanan, kutlanan bir özelliğe sahip. Buraların diğer bir özelliği ise devrimcilerin kanyula, canıyla, emeğiyle yaratılmış mahalleler, semtler olmalarıdır. Ancak üzücüdür ki, bugün bu mahallelerin hemen hemen hepsinde devrimcilerin güç kaybetmesinden de kaynaklı çeteler cirit atmakta, halk gençliğini devlet desteğiyle zehirlemektedir.

Buradaki ana aktör yine devletin kendisidir. Devlet çeteler eliyle yozlaştırmayı yaygınlaştırarak, halk gençliğini uyuşturarak, devrimcilerin etki alanlarını daraltmayı hedeflemekte, bonzai vb. uyuşturucu maddelerle halk gençliğini ölüme sürüklemektedir. Bu durumda olan birçok mahalle ve semt sayabiliriz. 1 Mayıs, Gülsuyu, Şahintepe, Okmeydanı vb.

Ayrıca bu mahallelerin neredeyse tamamında kentsel dönüşüm projesi de bu yöntemlerle hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Bizler açısından festivallerin önemi kuruluşlarından ve yaratılan devrimci geleneği yad etmekten daha ileri geçip yerelin ve kitlelerin gündemiyle buluşan pratikler olmalıdır. Kaldı ki kitlelerin gündemi zaten bizim gündemimizdir. Öyleyse festivallerin bir ayağı bizler açısından çeteleşme, yozlaşma ve kentsel dönüşüm olacaktır.

Diğer bir konu Rojava ve Şengal'dir. Ezidilerin yaşadığı katliamlar ve buna karşı Kürt hareketinin verdiği onurlu direniştir. Kitlelerin en fazla tartıştığı, sorguladığı, sorgulamak durumunda kaldığı İŞİD'dir. İŞİD'in ne olduğunu, arkasında TC devleti gibi katliamcı devletlerin bulunduğunu anlatmak ve yok sayılan, açlığa, susuzluğa ve ölüme mahkum edilen halkların, ulusların yanında yer almak ve aktif

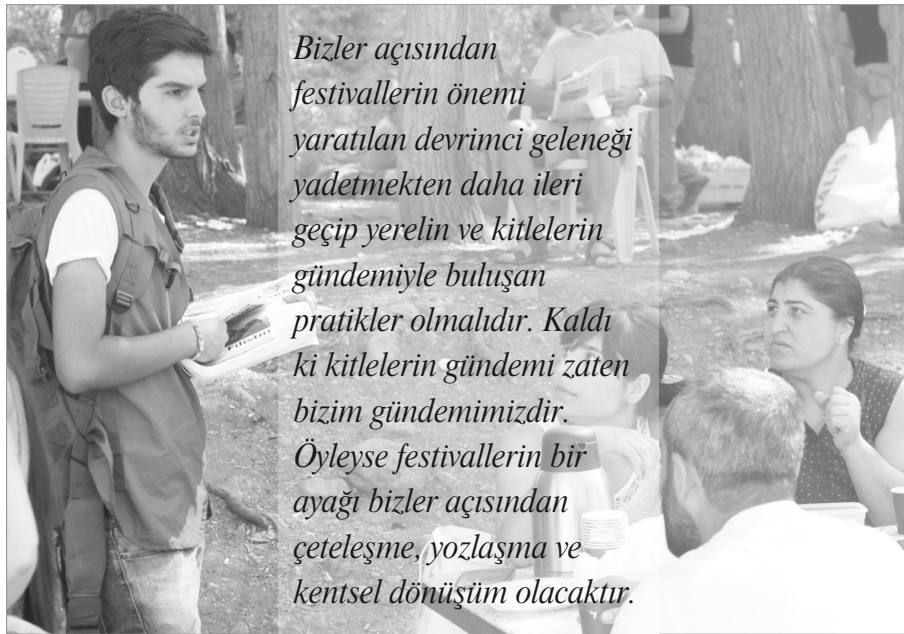
mücadelenin koşullarını yaratmak görevlerimiz arasındadır. Bu kapsamda gazetemiz Özgür Gelecek'in başlatmış olduğu kampanya olumlu bir örnek olmakla birlikte geliştirilmeli ve genişletilmelidir. Kitleye gitmedeki en önemli araçlarımızdan biri olan yayın bu dönemde daha da etkili bir araç olacaktır. Haliyle bu kapsamda daha fazla kitleye gidilmeli, daha fazla emek harcanmalı, illa da örgütlenmelidir. Festivaller bu saydıklarımızın iyi bir aracı olacaktır, olmaktadır.

Peki nasıl iyi bir araç olacaktır?

Başta da ifade ettiğimiz gibi organize olmak, planlı çalışmak, plan yapmak yürüteceğimiz çalışmalarda en büyük yardımcımız olacaktır. Faaliyet yürütecek, yürüten yoldaşların festival süresince görev tanımaması da bu kapsamda olmalıdır. A/P çalışmalarından, işe, dağıtımlardan stant çalışmalarına kadar hangi gün, hangi saat, ne yapılacağı planlanmalı, yapılan plana uymak içinde irade gösterilmelidir.

Planların hayat bulması kolektif çalışmayla başarılacak bir olgudur. Birkaç yoldaşla bütün pratiklerin, planların uyumlu olması mümkün değildir. Başta bütün yoldaşlar görev almaya istekli olmalı, verilen görevleri tamamlamak için hazırlık yapılmalıdır. Ayrıca alınan ve kabul edilen görevlerle hepimizin görev bilinci ve inisiyatifi de gelişecektir. Stantlarda görseleliği sağlamak, ziyaret eden kitleyle ilişki kurmak önemli bir yerde durmaktadır.

Festivallerde kitleye gitmek esastır. Kitlelerden öğrenmek, kitlelere öğretmek hepimizin tanıdığı kavramlardır. Bu kavramların hayat bulması için belirlenen gündemlere dair hazırlıklar, araştırmalar yapılarak şovenizme de darbe indirmek hedeflenmelidir. Bu temellerle çalışmalarımıza yaklaştığımızda örgütlenmemiz için hiçbir engel olmayacaktır. Kitleye gidelim, planlı çalışalım, kolektifi esas alalım, örgütlenelim! (**Bir Partizan**)

Bizler açısından festivallerin önemi yaratılan devrimci geleneği yad etmekten daha ileri geçip yerelin ve kitlelerin gündemiyle buluşan pratikler olmalıdır. Kaldı ki kitlelerin gündemi zaten bizim gündemimizdir. Öyleyse festivallerin bir ayağı bizler açısından çeteleşme, yozlaşma ve kentsel dönüşüm olacaktır.

"Aynur Doğanay serbest bırakılsın"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, F Oturması'nın 128.'sinde, kronik astım hastası ve hapishane koşullarından kaynaklı kalp hastası olan **Aynur Doğanay**'ın sağlık durumuna dikkat çekti.

Kitle adına açıklama yapan **Mine Nazari**, hasta tutsak Aynur Doğanay'ın sağlık durumuna ilişkin bilgi verdi. 2011 yılından beri tutsak olan 20 yaşındaki Doğanay'ın, tutuklanmadan önce kronik

astım hastası olduğunu, hapishane koşullarından kaynaklı ise kalp yetmezliği ortaya çıktığını belirtti.

Nazari, 4 Ağustos'ta kalp kapakçığından ameliyat olan Doğanay'ın enfeksiyon kapma riskine rağmen, Bakırköy Kadın Hapishanesi'ne gönderilmek istendiğini ancak, kalbinde ritim bozukluğu çıktığı için Mehmet Akif Ersoy Hastanesi'ne sevk edildiğini belirterek hasta tutsakların derhal serbest bırakılması talebini yineledi.

"Kayıp varsa bulmak da var, ne olursa olsun!"

İstanbul: 492. kez Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Cumartesi Anneleri, bir kez daha ulusal ve uluslararası kamuoyuna seslendi, devletlerin işledikleri insanlık suçlarıyla yüzleşerek, hesap vermesini istedi.

Eylemde ilk olarak Hasan Ocak'ın ağabeyi **Ali Ocak** söz aldı. 19.5 yıldır adaletin, eşitliğin bu coğrafyada gerçekleşmesi için devletlere seslendiklerini belirten Ocak, tüm devletlerin bu taleplere sessiz kaldığını söyledi. AKP hükümetinin de önceki hükümetlerin suçuna ortak oldu-

ğunu, yeni suçlar işlediğini kaydeden Ocak, "Roboski, Soma ve Gezi'de yaşananların bunun en somut örnekleridir" dedi.

Haftanın açıklamasını **Maside Ocak** okudu. Kayıplar günü dolayısıyla dünyanın birçok yerinde kayıp yakınlarının adalete taleplerini hatırlatmak için seslerini yükselteceklerini belirten Ocak, geçmişte kaybetme suçunu işleyen birçok devletin bu suçla yüzleşmek için adım attığını ancak Türkiye'nin hala gözaltına alınanlarının akıbetlerini gizleyerek bu suçu işleme-ye devam ettiğini söyledi.

"Bê dengî dikuje!"

İzmir/Narlidere

H. Merkezi: Êzidilerle dayanışma amacıyla Partizan "Şengal halkı yalnız değildir, dayanışmayı büyütüyoruz" şiarıyla bir kampanya başlattı. Özgür Gelecek Gazetesi de "Bê Dengî Dikuje" şiarıyla gazete gelirlerinin tamamını Şengal'den gelen Êzidi Kürt halkıyla paylaşarak dayanışmayı büyütme çağırdı.

İSTANBUL

* **Gazi:** Gerici IŞİD çetelerinden kaçarak dağlara sığınan ve açlık, susuzluk ve sağlık problemleriyle karşı karşıya olan Şengal halkıyla dayanışma kapsamında, gazetemizin başlatmış olduğu kampanya için 24 Ağustos Pazar günü İsmetpaşa Caddesi üzerinde stant açtık. Standımız halk tarafından ilgiyle karşılandı.

* 31 Ağustos günü İsmetpaşa Caddesi üzerindeki Toplum Tıp Merkezi karşısına açtığımız stantla gazete dağıtımını yaptık. 1 Eylül günü de ev ziyaretleri yaparak gazetemizin dağıtımına devam ettik.

* **Sarıgazi:** Aydınlar, Samandıra-Akpınar Mahallesi'nde ve birçok mahallede gazetemizi okurlarımıza ulaştırdık. Êzidi halkıyla dayanışmayı büyütme için açtığımız stantla gazetemizin dayanışma çağrısını yaptık.

* 30 Ağustos günü Sarıgazi merkezde standımızı kurduk. Kampanya kapsamında gazete gelirinin Ezidi halkına bağlanacağını anlatan dövizler astık. Müzik ve ajitasyonla devam eden stant çalışmasına Sarıgazi halkının ilgisi oldukça yoğun. Birçok kişiye gazetemizi ulaştırdığımız çalışmamızda ayrıca birçok kişi de standımıza gelerek "Şengal'e yar-

dım kutusu"na bağışta bulundu.

* **1 Mayıs Mahallesi:** Biz de gazete sayısını artırarak Şengal'le dayanışma standı açtık. "Rojava'dan Şengal'e Dayanışmayı Büyütüyoruz" Özgür Gelecek imzalı pankartımızı standı açtığımız sokağa astık. Stant çalışmasının yanı sıra mahallede ajitasyonla halkımıza Şengal'le dayanışmayı büyütme çağrısı yaptık. Ayrıca mahallemizin en büyük problemlerinden çeteleşme, yozlaşma ve uyuşturucu konularında da yazılımlar gerçekleştirdik.

* **Okmeydanı:** Özgür Gelecek Gazetesi'nin başlattığı dayanışmaya, bu hafta da gazete dağıtımını yaparak devam etmekteyiz. Okmeydanı'nda birçok bölgeye gazetemizi ulaştırarak devam ettiğimiz sırada halktan olumlu tepkiler aldık.

ANKARA

23 Ağustos günü ÖG okurları olarak Mamak'ın Şirintepe Mahallesi'nde sokak dağıtımını gerçekleştirdik. Gazetemizin bu sayısının gelirinin Êzidi halkına gönderileceğinin belirtildiği ve konu üzerine sohbetlerin gerçekleştirildiği dağıtımda çok sayıda gazete, mahalle halkına ulaştırıldı.

Ankara/Mamak

Bursa/Gemlik

RİZE-Fındıklı

Fındıklı'dan ÖG okurları olarak, gazete dağıtımını yaptık. Önümüzdeki süreçte daha kitlesel çalışmaların olması için çaba sarf etmemiz gerektiğini tartıştık ve bulunduğumuz yerde Şengal ile dayanışma çalışmamızı stant açarak ele almaya karar verdik.

İZMİR

Narlidere'de **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Partizan** olarak pankart ve yazılımlarla görselliği artırıp aynı zamanda Narlıdere Pazar yerinde açtığımız stant ile gazetemizi kitleye ulaştırdık. Aynı zamanda bizim de içinde olduğumuz Narlıdere Demokrasi Platformu'nun düzenleyicisi olduğu Şengal eyleminin çalışmasını Demokrasi Meydanı ve Pir Sultan Abdal parkına pankart asarak yaptık.

BURSA-Gemlik

Gemlik ÖG okurları olarak 31 Ağustos günü dağıtım gerçekleştirdik. Dere boyundan başlayan dağıtımımız ajitasyonlarla birlikte mahallelere doğru yöneldi. Kampanya kapsamında gayet olumlu tepkiler alıp kısa sohbetlerde gerçekleştirdik. Faaliyetimizin devamında çeşitli esnaflara da uğrayarak bu haftaki dağıtımımızı sonlandırdık.

Bilinçlenme ve örgütlenme eyleminde gazetenin önemi

Özgür Gelecek Gazetesi'nin haftalık periyotla yayın hayatını sürdürmesini Gezi İsyanı'nın ardından attığımız iddialı bir adım olarak kodlamak yerinde olacaktır. Sosyal medya alanında isyanın oluşturduğu sarsıcı etki, tüm kitle iletişim araçlarını işlevsel bakımdan tartışılır kılmış, hareketin itici gücü bu alanda daha etkin yer almamızı, gelişmelere ayak uyduramamızı zorunlu kılmıştır. Bu zorunluluğun kavranması devrimden çıkarı bulunan tüm işçi ve emekçilerin, yoksulların, horlanan ve yok sayılanların aydınlatılması, bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesinde ileri atılmayı gerektirmekte, kendimizi daha iddialı adımlara hazırlamanın bugünden zeminini koşturmaktadır.

Politik iktidar mücadelesine kilitlenmek devrimi örgütlemeyi kendi yaşamımızdan başlayarak kitlelere nüfuz eden bir etkiye dönüştürmek ısrarla kitlelerin örgütlenmesine adanmaktan geçmektedir. Halka ve davaya adananların elinde bilinç taşıyıcı ve örgütleyici her araç işlevsel olmasının ötesinde devrim mücadelesinin tuğla tuğla yükseltilmesi anlamına gelmektedir. Devrimden çıkarı bulunan geniş emekçi yığınlarla kurduğumuz temasta kilit noktada işlev kazanan gazetemiz düşüncelerimizi ve politikamızı kitlelere götürmede vazgeçilmez önemdedir. Bu nedenledir ki ısrar ve çabamız kitlelerle sistemli bir politik bağ yaratmak için bilinç taşımayı kurumsallaştırmak, örgütlenmeyi refleks haline getirmek olmalıdır. Kitle faaliyetinde araçsallaşan gazetemizin dağıtım ağının geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için attığımız her adım, bilinç taşıma eyleminin amacına ulaşması, süreklilişmesiyle örgütlülüğe dönüştürülmesi anlamına gelmektedir.

Şengal için gazetemizle seferber olalım!

Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler yüzyıllar boyu orada yaşayan halkları yeni katliamlarla, akıl almaz vahşetle, göç ve dayanılması güç acılarla yüz yüze bıraktı. Dayanışmayı yükseltmek, katliam ve vahşetle terbiye edilmeye çalışılan mazlumların yanında olmak, mücadelelerini sahiplenmek önümüzdeki en güncel görevlerden biri durumundadır. Özgür Gelecek'in Şengalle ilgili başlatmış olduğu dayanışma pratiği ve çağrısı bu nedenle önemlidir.

Bu nedenledir ki dayanışmayı büyütmenin adı Şengal'de Ezidilere yaşatılan vahşete gazetemizin dağıtımını daha geniş çevrede örgütleyerek gelirini acil ihtiyaçlar için göndermektir. Bu dayanışma pratiğinin büyük bir duyarlılıkla ve bilinçle yerine getirilmesi, daha geniş çevrede yeni kitlelere gazetemizin ulaştırılması, ilan edilen diğer kampanyalarla bütünleştirilerek sürdürülmesi önemli görevlerimiz arasındadır.

Önümüzdeki mahalle festivalleri bu görevi yerine getirmek için gazetenin dağıtılmasına, kitlelere ulaştırılmasına büyük avantajlar ve olanaklar sunmaktadır. Planlı ve hedefli bir yoğunlaşmayla örgütlenecek dağıtımlar önümüzdeki dönem faaliyetimizin yeni alanlara yayılmasına olanak sağlayacak, gelişimini tetikleyecektir. Şengal'le dayanışmayı büyütme için gazete dağıtımlarına yüklenmeli, yeni ilişkilere ve alanlara gazetemizi yaymalıyız. Bu amacı gerçekleştirmek bilinç taşıyanların, gazete dağıtıcıların elinde ete kemiğe bürünecektir. **(Bir Partizan)**

Nefret kol geziyor, can yakıyor, can alıyor!

Nefret, Figen'i intihara sürükledi

Mersin 7Renk LGBT üyesi trans **Figen** 24 Ağustos gece saatlerinde denize atlayarak intihar etti.

Geçtiğimiz günlerde Figen'in de arasında bulunduğu trans kadınlar otobüs durağında beklerken polislin biber gazı ve copla saldırısına uğramış, ardından zorla karakola götürülmüşlerdi. Karakolda polis hiçbir

işlem yapmayarak, tutanak tutulması yönündeki talebi reddetmişti. Figen Soma'daki maden katliamında

abisini kaybetmiş, aile baskısından dolayı cenazeye katılamamıştı.

Translara pompalı tüfekle saldırı

Amed-Yenişehir'de 30 Ağustos gecesi iki trans kadının kaldığı eve gelen yüzleri maskeli iki kişi, pompalı tüfekle rastgele ateş açtı. Saldırıda trans kadınlardan birisi pompalı tüfekten çıkan saçmaların yüzüne isabet etmesi sonucu yaralandı. Diğer trans kadın yara almadan kurtuldu.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Filistin Rojava, Rojava Gazze, Gazze Şengal'dir!

1 Eylül Dünya Barış Günü, adının katıldığı anlamın da dışına çıkarak, kanlı katliamların ve haksız savaşların yaşandığı bir coğrafyada emperyalist saldırganlığı durdurma mücadelesinin bir mevzisi halini almıştır.

Hemen sınırlarımızda cereyan eden vahşette, IŞİD- El Nursa gibi örgütlere gönderdiği destek ve emperyalizmin yeminli uşaklığını sürdürmedeki inadıyla ülkemiz egemenlerinin de pay sahibi olması, 1 Eylül'ün anlamını yeniden tanımlamakta ve bugünü de, TC'nin Ortadoğu'ya uzanan kanlı elini koparmanın mevzisi olarak kavramayı gerektirmektedir.

Şengal'de susuzluktan ölen Ezîdî halkının biriken öfkesinin ordulaşarak Rojava'dan Gazze'ye ve oradan Ortadoğu'nun mazlum halklarına ses olabilmesi, böylesi günlerde ayakta olmayı, TC gibi ülkelerin vahşetteki payına karşı alanları doldurmayı koşullamakta ve bu nedenle 1 Eylül kutlamaları ülkemiz egemenlerince yasaklanmaktadır.

Yasaklara rağmen eylemler gerçekleştirildi!

İstanbul: İstanbul'da 1 Eylül kutlamaları, Valiliğin yasaklamasına rağmen Kadıköy'de yüzlerce insanın katılımı ile gerçekleşti. İçlerinde Parti-

zan'ın da olduğu onlarca kurum mitingine katılırken; alanda YPG, Abdullah Öcalan ve Kürdistan bayrakları da açıldı. Yoğun polis ablukası dikkat çekerken, kitlenin bir kısmı ise alana Kadıköy Boğa Meydanı'ndan yürüyüşle geldi.

Mitingi örgütleyen kurumlar adına basın açıklamasını okuyan TTB'den **Dr. Deniz Mardin**, Şengal'de, Gazze'de, Rojava'da dünyayı yönetenlerin kan dökmeye devam ettiğini belirterek "Bizlerin kanın kırmızısını gördüğü yerde birileri petrolün siyahını, doların yeşilini görüyor. Bölge halklarının insan onuruna yakışır biçimde yaşatabilecek kaynaklar insanların kanını oluk oluk akıtmak için harcıyor" dedi.

IŞİD saldırıları ile birlikte yaşanan katliamların kadınları ayrıca vurduğunu belirten Mardin, "Bizim için Filistin Rojava'dır, Rojava Gazze'dir, Gazze Şengal'dir. Hepsinin acısı topraklarından sürülüp gelen Êzidilerin, Türkmenlerin, Arapların, Alevilerin, Şiilerin, Hristiyanların gözlerindeki acıdır. O acıya pasaport soranlar bizden değildir" diyerek AKP'nin savaşlardaki payına işaret etti.

Basın metninin okunmasının ardından Filistin Dayanışma Ağı adına **Nicola Safin** konuştu. Önce Arapça ve ardından Türkçe konuşan Safin, Filistin'de barış kavramının ürkütücü olduğunu ifade ederek, "Çünkü barış adı altında Filistin'de katliam, sömürü devam ediyor. Biz de emperyalistlerin barışı için değil gerçek barış için mücadele ediyoruz. Mücadele ve direniş kararı verdik" şeklinde konuştu.

Avrupa Parlamentosu eski milletvekili ve kendisi de Êzîdî olan **Feleknaz Uca** yaptığı konuşmada, miting verilen yasaklama kararını kınayarak başladı. Yaşanan katliamlara kendisine demokrasi diyen ülkelerin göz yumduğunu ifade

etti. Şengal'deki katliamı 1938 Dersim katliamına benzeten Uca Ezîdî halkı katliama uğrarken ilk yardıma koşanların Rojava halkı olduğunu belirterek "Biz Ezîdîler tarihte 74 kez katliam yaşadık. Ancak dilimizi, dinimizi ve toprağımızı savunduk ve sonuna kadar savunacağız. Bilinsin ki bu çeteleri ülkemizden defedeceğiz" dedi. Eylemde ayrıca ABF Genel Başkan Yardımcısı **Pir Baki Düzgün**, **Nicola Safin** ve HDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel** de konuşma yaptı.

Wan: 1 Eylül Dünya Barış Günü etkinlikleri kapsamında İHD ve Mazlum-Der Van şubeleri, Feqiye Teyran Parkı'nda bir araya gelerek "Barış için bir mum da sen yak" sloganıyla bir etkinlik düzenledi.

Mumlarla eylem alanına "Aşitî" yazan kitle adına konuşan İHD Wan Şube Başkanı **Ersin Biricik**, 1 Eylül'ün dünya barışına katkı sunması temennisi ile bir araya geldiklerini dile getirerek "Rojava ve Şengal'deki vahşetlerin son bulması temennisi ile herkesin Dünya Barış Günü'nü kutluyoruz" dedi.

Aydın: HDP Aydın'da düzenlediği bir yürüyüşle IŞİD saldırılarını protesto etti. 1 Eylül'e 1 gün kala yapılan basın açıklamasında HDP Aydın İl Binası önünde bir araya gelen kitle buradan Sevgi Yolu Sokağı'na yürüdü.

Amed: Tarihi Keçi Burcu'nda 1 Eylül vesilesiyle KESK bileşenleri tarafından barış konulu bir forum düzenlenirken, forumda katılımcılar da söz aldı. Katılımcılar konuşmalarında, IŞİD saldırganlığına karşı barış mücadelesinin büyütülmesi gerektiğinin altını çizdiler.

Forum sonrasında ise dilek balonları 1 Eylül'ün Ortadoğu'ya barış getirmesi temennisiyle uçuruldu.

Partizan'dan Êzîdî halkı için kampanya

Şengal'de IŞİD çetelerinin yapmış oldukları katliam nedeniyle yaşadıkları yerleri terk etmek zorunda kalan Ezidilerle dayanışma amacıyla Partizan olarak "Şengal halkı yalnız değildir, dayanışmayı büyütüyoruz" şiarıyla yardım kampanyamızı başlatıyoruz. Bu kampanyayla Şengal halkının sesine kulak vermeli, eşlerini çocuklarını annelerini babalarını kaybetmiş, onlardan haber bekleyen dizlerini döven analarımızın acılarını paylaşıp dayanışmayı büyütüp, umudu dirhem dirhem örebilmek için omuz omuza olmalıyız.

Kampanyamız 15 Eylül'de sonlandırılacaktır. Bu süre içerisinde yardımlarınızı aşağıdaki adreslere ulaşabilirsiniz.

İHTİYAÇLAR: Kuru Gıda, çocuk bezi, kadın pedi, battaniye, iç çamaşırı, çorap, temizlik malzemeleri, çadır, oyuncak

GÜLSUYU MAHALLESİ
GÜLENSU GÜLSUYU GÜZELLEŞTİRME DERNEĞİ- GÜLENSU MAHALLESİ MUHTARLIK ÜST KATI
1 MAYIS MAHALLESİ
2 EYLÜL KÜLTÜR SANAT DERNEĞİ
Aşık Veysel Mahallesi, 3040 Sk.
No: 3 ATAŞEHİR
SANCAKTEPE
SARIGAZI MUNZUR KÜLTÜR DERNEĞİ
OKMEYDANI
MUNZUR ÇEVRE DERNEĞİ
Piyalepaşa Mahallesi. Osmanoğlu Sokak No: 7/3

PARTIZAN

HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ - ŞİŞLİ